

ตอนที่ 4

**กฎข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุสิ่งของ
ที่อันตรายไวเปเพลิง หรือซึ่งเป็นที่พึงรังเกียจ**

125) ผู้ใดพยายามบรรจุสิ่งของ เช่น ดินดำ, ไม้ขีดไฟ
ทุกชนิด น้ำกรดแอสซอร์ซีเอซเพเพลิง, น้ำมันชักแห้ง (เทอร์เบนไทน์)
น้ำมันเนฟทา, น้ำกรดกำมะถัน, ดินสาลี และของอื่นๆ ที่เป็น
วัตถุระเบิด หรือไวเพลิง ดังระบุในข้อ 126 โดยมีได้ทำเครื่องหมาย
บอกที่บนห่อหรือหีบให้ปรากฏชัดเจนว่าเป็นของอันตราย และ
มิได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้นายสถานี หรือเสมียนสินค้า
ผู้รับของนั้นทราบ ท่านว่าผู้ที่มีความผิดต้องระวางโทษให้ปรับ
เป็นพินัยไม่เกินกว่า 500 บาท ในการกระทำผิดครั้งหนึ่ง ทั้งจะต้อง
ใช้ค่าเสียหายและอันตรายที่เกิดขึ้นเนื่องจากเหตุที่ผู้ขนได้นำของ
เช่นนั้นขึ้นมาบนรถไฟด้วยอีกโสดหนึ่งต่างหาก

วัตถุระเบิดและของที่ไวเพลิง
ต้องแสดงรายการละเอียด

126) บัญชีรายนามของอันตรายและของไวเพลิงตัว
อักษร ก. ข. ค. ง. จ. และ ฉ. เป็นเครื่องหมายแสดงชั้น
เพลิง
ของอันตรายของๆ อันตรายนั้นๆ

บัญชีรายนามสิ่งของซึ่งถือว่าเป็น
วัตถุที่อันตรายและไว

รายนามของอันตรายและของไวเพลิง	ชั้น
กรดคาโบริก	ก.
” ที่ไม่ได้เจือ	ข.
กรดเครซิลิค	ข.
น้ำมันถ่านหินสำหรับดับกลีนโซโครก	ก.
กรดไฮโดรฟลูออริก หรือฟลูออลิก	ข.
” เกลเซียล อาซีติก	ข.
” ไฮโดรคลอริก หรือที่เรียกว่ากรดบัดกรี หรือกรดเกลือ	ข.
” ดินประสิว หรืออัควาฟอติส	ข.
” กำมะถัน หรือน้ำมันวิทริโอล หรือ วิทริโอล	ข.
” พิคริก	ข.
แอลกอฮอล์อย่างแท้	ค.
” แอมมิกลิก	ง.

รายนามของอันตรายและของไวเฟลิง	ชั้น
แอลกอฮอล์แอลเมทิลิก	ง.
" อย่างหนึ่งซึ่งมีได้กำหนดไว้	ก.
แอมโมเนียอย่างป็นน้ำ	ข.
เครื่องกระสุนซึ่งในที่นี้ไม่ได้เรียกชื่อไว้เป็นอย่างอื่น	ค.
แอสฟาลิน	ค.
น้ำมันเบ้ทซิง ซึ่งมีความร้อนสูงกว่า 76 ดีกรีฟาเรนไฮด์	
เรนไฮท์ จึงจะติดไฟ	ก.
ดินระเบิดเยลละติน	ค.
วัตถุระเบิดชนิดซูลส	ค.
" แอ็ทลัส	ค.
" เบรนต์	ค.
" แอสฮาร์ท	ค.
" ฮอสลี	ค.
" ฮอสลีออริจินัล	ค.
" เรเวอร์ลี	ค.
" อย่างอื่นซึ่งมีได้กำหนดไว้โดยเฉพาะ	ค.
ลูกระเบิดชนิดฮอกสะแต็ดเตอร์	ค.
" ไรเซน	ค.
" แซ็กเฟรยีน	ค.
" อย่างอื่นซึ่งมีได้กำหนดไว้โดยเฉพาะ	ค.
น้ำมันเบนซิน หรือเบนโซล	ค.
น้ำมันเบนโซลีน	จ.
ไบซัลไฟน์ออกฟคาบอน	จ.
บรอมไมด์	ง.
แคลเซียมคาร์ไบด์	ข.
กระสุนปืนตันต่างๆ	ก.
คลอเร็คมิกซ์เจอร์	ค.
คลอเร็ตต่างๆ	ค.
คลอไรด์ออกซัลเฟอ์ (กำมะถันคลอไรด์)	ค.
ฟอสฟอรัสคลอไรด์	ข.

รายนามของอันตรายและของไวเพลิง	ชั้น
คลอโลเดียน	ง.
คาโบเอโซติน	ค.
ดอกไม้เพลิงสีต่างๆ	ค.
สิ่งที่ไวเพลิงต่างๆ ที่มีได้ระบุไว้	ค.
ผงดินสาลีหรือผงดินคอกทั้น	ค.
ประทัด	ค.
เชื้อประทู	ค.
เดี่ยโซเบนโซล	ค.
ดูอะลิน	ค.
ดินออร์เร็กซิน	ค.
ดินไดนาไมท์	ค.
ไดนาไมท์แอมโมเนีย	ค.
ไดนาไมท์เยละติน	ค.
อิเทอร์	ค.
เอ็ดไนท์	ง.
เครื่องผสมเคมีเคลต่างๆ ที่ระเบิดได้	ค.
ซึ่งไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น	
วัตถุระเบิดและผงดินระเบิดต่างๆ ซึ่ง	ค.
ไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น	
เครื่องอาณัติสำหรับใช้เวลามีหมอกลง	ค.
ฟอร์ตีส	ค.
ดอกไม้เพลิง	ก.
เชื้อดอกไม้เพลิง	ค.
ปรอทฟูลมีเนท (กรดปรอท)	ค.
เงินฟูลมีเนท (กรดเงิน)	ค.
ชนวนต่างๆ	ค.
ก๊าซต่างๆ คือ อากาศอัด,ออกซิเจนอัด,คาโบนิกเอซิคแก๊ส	ค.
คาร์บอนไดออกไซด์อัด หรือที่ได้ทำให้เหลว,ก๊าซถ่านหินอัด	
ไฮโดรเจนอัด,แอนไฮดรัสแอมโมเนียที่ได้อัดจนเหลว	

ก๊าซแอมโมเนียอัด, ก๊าซไนโตรสออกไซด์ที่ได้อัดหรืออัดจนเหลว, ก๊าซกรดกำมะถันที่ได้อัดจนเหลว (หรือที่เรียกว่า ซัลเฟอร์ไดออกไซด์)	ฉ.
--	----

- 46 -

รายนามของอันตรายและของไวเปลิง	ชั้น
แก๊สโซลีน	จ.
ดินสำลี	ค.
ผงดินสำลี	ค.
ดินสำลีคลอไรด์	ค.
ดินสำลีไนเตรต	ค.
ดินดำหรือดินปืน	ค.
กลี้ออกซีลีน	ค.
กระดาษระเบิด	ค.
ซีลียระเบิด	ค.
ไนโตรเจนไดออกไซด์	ค.
ไม้ขีดไฟธรรมดา	ค.
ไม้ขีดไฟไวเปลิง	ค.
เมทิลีนไนเตรด	ค.
น้ำมันก๊อฮอล์จุดไฟ	ค.
ดีบุกมีวรีเอท	ง.
มาตาซีเอท	ข.
เมกานไนท์	ค.
น้ำมันเชื้อเพลิงเครื่องยนต์	ค.
น้ำมันโมเตอร์รีน	จ.
น้ำมันแนฟทา	จ.
น้ำมันไม่แนฟทา หรือน้ำมันกลั่นจากไม้	จ.
น้ำมันแนฟทาลีน	ง.
แบเรียมไนเตรด	ก.
เหล็กไนเตรด	ค.
สะตรอนเซียไนเตรด	ข.
ไดอาโซเบนโซลไนเตรด	ค.
ไนเตรดของโลหะอื่นๆ ซึ่งไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น	ค.
ไนโตรกลีเซอริน และสิ่งอื่นที่มีเชื้อไนโตรกลีเซอรินผสม	ค.
ไนโตรแมนไนต์	ค.

น้ำมันพืช	ค.
	ก.

- 47 -

รายนามของอันตรายและของไวเปลิง	ชั้น
น้ำมันยางกลั่น	ก.
น้ำมันที่ผลิตจากยางพารา	จ.
น้ำมันแก๊ส หรือน้ำมันอย่างอื่นซึ่งกลายเป็นไอไวเปลิง	
เมื่อกระทบความร้อนเพียง 90 องศาฟาเรนไฮท์	ง.
น้ำมันก๊าซซึ่งไวติดไฟเมื่อกระทบความร้อนแต่ 76 องศา-	
ฟาเรนไฮท์ หรือกว่าขึ้นไป	ก.
น้ำมันก๊าซซึ่งไวติดไฟเมื่อกระทบความร้อนต่ำกว่า 76 องศา-	
ฟาเรนไฮท์ ลงมา	ง.
น้ำมันปรอทโรเลียม และน้ำมันไฮโดรคาร์บอนอื่นๆ ซึ่งได้กลั่น	
แล้ว หรือยังไม่ได้กลั่น ซึ่งไม่ระเหยเป็นแก๊สไวเปลิง	ก.
น้ำมันยางกึ่งซึ่งติดไฟได้ต่อเมื่อกระทบความร้อนสูงกว่า	
76 องศาฟาเรนไฮท์	ก.
น้ำมันพาราฟิน	ก.
เหล็กเฟอร์คลอไรด์	ข.
แก๊บปีน	ค.
ฟอสฟอรัส	ข.
ฟอสฟอรัสที่ไม่เป็นเกล็ด	ข.
เพอร์ราไลต์	ค.
น้ำมันเปโตรล	จ.
บัตโตรไลต์	ค.
บิโลไลต์	ค.
ฟิเครด	ค.
ผงฟิคริก	ค.
พลู	ค.
เร็กไซต์	ค.
สุรากลั่นอย่างแรง	ง.
ลิปซีน	ค.
รงซ์ลเฟทอย่างแรง	ข.

รายนามของอันตรายและของไวเปลิง	ชั้น
หลอดหรือท่อสำหรับระเบิดลูกระเบิด	ค.
ดินระเบิดโตไนท์	ค.
น้ำมันชักแห้ง (เทอร์เบนโทไนท์)	ง.
น้ำมันเทอร์เบนโทไนท์กลั่น	ง.
วิโกไรท์	ค.
พลูสำหรับใช้ในการสงคราม	ค.
สุรากลั่นจากไม้	ง.
ไซลอยดินและบรรดาสิ่งอื่นๆ ทุกอย่างที่กำหนดไว้ว่าเป็นวัตถุระเบิด	ค.

- หมายเหตุ.-
- 1) บรรดาสิ่งของหมายอักษร ก. จะบรรจุทุกส่งได้โดยไม่กำหนดขีดชั้นน้ำหนัก
 - 2) สำหรับสิ่งของหมายอักษร ค. จำนวนน้ำหนักดินปืนอย่างมากที่สุดที่จะบรรจุทุกไปในรถ กำหนดไว้เพียงหลังละ 3 ½ ตัน เท่านั้น
ไม้ขีดไฟ และกระสุนปืนตันอย่างไม่มียันตราย บรรจุทุกส่งไปโดยไม่จำกัดดอกไม้ตาดหรือของอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกันถือว่าอยู่ในจำพวกดอกไม้เพลิง และจะต้องถือตามข้อบังคับที่กำหนดไว้สำหรับการบรรจุทุกส่งสิ่งของชั้น ค.
 - 3) สำหรับสิ่งของที่อยู่ในชั้น ง. จำนวนน้ำหนักอย่างมากที่สุดที่จะบรรจุทุกส่งไปได้ในรถคันหนึ่งเพียง 3 ½ ตัน เท่านั้น
น้ำมันชักแห้งหรือเทอร์เบนโทไนท์ และเทอร์เบนโทไนท์กลั่น และน้ำมันแอลกอฮอล์เชื้อเพลิงจะบรรจุทุกส่งไปโดยไม่มีจำกัดน้ำหนัก

เจ้าของต้องทำหนังสือรับรอง
การบรรจุวัตถุอันตราย

127) ผู้ส่งของอันตรายที่กล่าวไว้ในตอนที่ 4 แห่งกฎข้อบังคับนี้ ต้องรับผิดชอบในการเสียหายทั้งหมด ซึ่งจะพึงเกิดขึ้นแก่การรถไฟฯ และต่อบุคคลอื่นเนื่องจากการส่งของอันตรายโดยขบวนรถตั้งแต่เวลาที่ของนั้นมาสู่บริเวณรถไฟ จนของนั้นได้นำออกไปจากบริเวณรถไฟจนสิ้นเชิง จะเป็นผู้ส่งที่ดี หรือผู้ใดผู้หนึ่งก็ดี ไม่อาจเรียกร้องค่าเสียหายใดๆ อันจะพึงเกิดขึ้นจากการรถไฟฯ ได้
ผู้ส่งจะต้องรับรองเป็นลายลักษณ์อักษรว่า “ของอันตรายนั้นได้บรรจุลงในหีบหรือห่อแล้ว” คือ

ก. ถ้าเป็นวัตถุระเบิด “โดยเรียบบรรจุถูกต้องตามกฎหมายข้อบังคับ
ที่ใช้อยู่สำหรับบรรจุของชนิดนั้นในเวลานั้น” หรือ

ข. ถ้าของนั้นไม่ใช่วัตถุระเบิด “โดยถูกต้องตามกฎหมายข้อบังคับ
ที่กล่าวไว้สำหรับการบรรจุของนั้นๆ ทุกประการ”

- 49 -

128) พนักงานรถไฟจะไม่รับรองของอันตรายไว้จัดบรรจุทุกส่ง **เมื่อประสงค์จะส่งวัตถุ**
ถ้าผู้ส่งมิได้แจ้งความประสงค์ให้ทราบล่วงหน้า เพื่อจะได้จัดรถที่จะ **อันตรายต้องบอกล่วงหน้า**
บรรจุทุกส่งสำรองไว้คอยทำนอกจากของอันตรายที่จะบรรจุทุกส่งไปนั้น
เป็นของที่กล่าวต่อไปนี้คือ น้ำกรดกำมะถันที่ได้บรรจุอย่างแน่นหนา
น้ำมันชักแห้ง (เทอร์เพนโทลีน) เหล้าเทอร์เพนโทลีน แอลกอฮอล์เชื้อเพลิง,
กระสุนปืนมีปลอก ซึ่งเห็นว่าปราศจากภัย และเป็นจำนวนแต่เพียง
เล็กน้อย, ไม้ขีดไฟ และสิ่งของอื่นที่อยู่ในชั้น ก.

129) คำระวางบรรจุทุกส่งของอันตราย และใบเพลิงตามบัญชี **คำระวางวัตถุอันตราย**
ที่ระบุไว้ในข้อ 126 จะต้องชำระล่วงหน้าทีสถานี่ส่งทั้งสิ้น **ต้องชำระล่วงหน้า**

130-1) ของอันตรายใบเพลิงที่อยู่ในชั้น ก.ตามบัญชีในข้อ **วิธีที่ต้องปฏิบัติ เพื่อบรรจุ**
126 นั้น ถ้ามิได้บรรจุในรถที่สร้างขึ้นไว้สำหรับบรรจุของนั้น **ส่งวัตถุอันตราย ชั้น ก.**
โดยเฉพาะแล้วจะต้องบรรจุใส่กระป๋องหรือขวด และอุดให้แน่นหนา
แล้วเอากระป๋องหรือขวดนี้ บรรจุในหีบไม้อีกชั้นหนึ่งถ้าใช้ขวดจะต้อง
มีฟางหรือขี้เลื่อยจุ่มบรรจุให้แน่นกับหีบอีกชั้นหนึ่ง

น้ำมันก๊าดซึ่งจะติดไฟได้เอง เมื่อความร้อนขึ้นสูง หรือกว่า
76 ดีกรีฟาเรนไฮต์ น้ำมันปรอทโรเลียม และน้ำมันไฮโดรคาบอน
อย่างอื่นซึ่งไม่ระเหยเป็นแก๊สไวไฟ และน้ำมันยางกึ่งนั้นจะจัดบรรจุ
ส่งไปในถังเหล็กที่แน่นหนาก็ได้ ถ้าส่งเป็นคันรถจะบรรจุในปีโดยไม่
มีหีบอีกชั้นหนึ่งก็ได้ แต่เมื่อไม่มีหีบไม้ต้องมีเสื้อหรือสิ่งอื่นๆ ที่เหมาะสมปูพื้น
และจุ่มในระหว่างชั้นของปีบซึ่งซ้อนกัน

หมายเหตุ

น้ำมันที่ได้รับมาแล้วข้างต้น ซึ่งได้บรรจุทุกส่งไปโดยบรรจุ
ในปีบ แต่มิได้บรรจุหีบไม้อีกชั้นหนึ่งนั้น จะรับบรรจุทุกส่งต่อเมื่อ
ผู้ส่งตกลงยอมเป็นผู้รับผิดชอบเองโดยตลอด

130-2) ก. แก๊สชนิดแคลเซียมคาไบด์ที่จะบรรจุทุกส่ง **ระเบียบการบรรจุทุกส่ง**
ไปนั้น ต้องบรรจุในกระป๋อง, ถัง หรือหีบทำด้วยโลหะอัดแน่น **แคลเซียมคาไบด์**
ไม่ให้ลมเข้าได้ และต้องเป็นภาชนะแข็งแรงพอที่จะทนความสึกหรอ
ของการบรรจุทุกส่งได้ตลอดทาง และเป็นที่น่าใจว่าจะไม่มีอันตราย
เสียหายเกิดขึ้นแก่แคลเซียมคาไบด์ เพราะถูกน้ำหรืออากาศได้

ข. กระป๋อง, ถัง หรือหีบที่บรรจุแคลเซียมคาไบด์

ได้นี้จะมีเชื้อทองแดงปนอยู่ด้วยไม่ได้เป็นอันตราย

ค. กระจก หรือถึงหนึ่งบรรจุแคลเซียมคาไบต์

ได้มีน้ำหนักไม่เกินกว่า 100 กิโลกรัม

- 50 -

ง. ที่บนกระจกหรือถึงซึ่งได้ปิดอัดแน่นลมเข้าไม่ได้นั้น
ต้องมีป้ายบอกไว้ให้เห็นโดยชัดเจนว่า “ แคลเซียมคาไบต์ ”

ถ้าชั้นเป็นอันตราย และมีค่าเตือนไว้ข้างล่าง ดังต่อไปนี้.-

ของที่อยู่ในกระจกหรือถึงนี้ ถ้าความชื้นเข้าถึงได้
แล้วอาจจะเป็นแก๊สที่ไวเพลิงอย่างยิ่ง

นามและที่อยู่ของผู้ส่งต้องมีปรากฏอยู่ที่ป้ายบนกระจก
หรือถึงนั้นด้วย

จ. รถที่จะใช้บรรทุกส่งแคลเซียมคาไบต์นี้ต้องเป็นรถที่มี
ช่องลมเดินได้สะดวก แต่ฝนจะสาดหรือเข้าทางหนึ่งทางใดไม่ได้เลย
กับห้ามนำตะเกียงหรือไฟเข้าไปในรถที่บรรทุกของเช่นนี้เป็นอันตราย

ฉ. ห้ามมิให้บรรทุกส่งแคลเซียมคาไบต์ ไปในขบวนรถโดยสาร
ขบวนหนึ่ง เป็นจำนวนน้ำหนักเกินกว่า 200 กิโลกรัม เป็นอันตราย

ช. แคลเซียมคาไบต์ เมื่ออยู่ในความรักษาของการรถไฟ
ห้ามมิให้เก็บรักษาไว้ในคลังสินค้าเป็นอันตรายให้ใช้ผ้าใบกันฝนคลุมเก็บ
รักษาไว้กลางแจ้ง และต้องระวังอย่าให้เปียกน้ำได้

ซ. ห้ามมิให้นำไฟอย่างใดเข้าไปใกล้ที่กองเก็บแคลเซียม-
คาไบต์ดังกล่าวในข้อ ช. เป็นอันตราย

ญ. แคลเซียมคาไบต์ซึ่งอยู่ในความรักษาของการรถไฟ
เพื่อบรรทุกส่งนี้ ถ้าเปียกก็ได้จัดการทำลายโดยการเอาลงแช่ในน้ำที่มี
จำนวนไม่น้อยกว่า 20 เท่าของแคลเซียมคาไบต์เสียทันที เดียว

หมายเหตุ

แคลเซียมคาไบต์ถ้าเกิดเปียกชื้นขึ้นจะสังเกตได้โดยพิจารณาดู
อาการของกระจก หรือถึงที่บรรจุนั้น และจะได้กลิ่นเหม็นแปลกเป็น
เครื่องหมายแสดงว่ามีแก๊สรั่วได้

วิธีที่ต้องปฏิบัติเพื่อบรรทุกส่ง
นั้น

วัตถุอันตรายชั้น ข.

131) บรรดาของอันตรายอยู่ในชั้น ข. ตามบัญชีในข้อ 136

เมื่อจะบรรทุกส่งต้องบรรจุในตุ่มหรือไหเคลือบหรือขวดจุกแก้วและ
บรรจุลงในหีบอีกชั้นหนึ่ง หีบชั้นนอกที่บรรจุของเช่นนี้ ต้องทำให้ฝา
แบน นอกจากนี้ยังมีข้อที่ต้องปฏิบัติเป็นพิเศษ สำหรับของต่างๆ
โดยเฉพาะอีก คือ.-

ก. สำหรับน้ำกรดฟลูออริกนั้น ต้องบรรจุในขวดตะกั่วหรือมีตะกั่วรอง หรือขวดทำด้วยยางกัตตะเปอร์ธา

ข. แอมโมเนียเข้มข้น จะต้องบรรจุขวดซึ่งทำด้วยโลหะ ส่วนฝาหรือจุกนั้นจะต้องบัดกรีให้แน่นหนา

ค. ตุ่ม ไห หรือขวดที่บรรจุกรดกำมะถันนั้นห้ามมิให้ปิดหรืออุดด้วยไม้ หรือไม้ก๊อกเป็นอันขาด

- 51 -

สำหรับกรดกำมะถันนั้นจะรับบรรจุทุกส่งในขวดและหีบดั่งที่ได้ส่งเข้ามาจากต่างประเทศ กล่าวคือ บรรจุในภาชนะที่ทำหรือรองด้วยตะกั่วบรรจุอัดลงในเปียไม้ก๊อกชั้นหนึ่ง

กรดกำมะถันอย่างแรง (คือที่มีน้ำหนักสเปซิฟิกไม่ต่ำกว่า 1.84 ซึ่งเจ้าของหรือผู้ส่งจะต้องเป็นผู้ชี้แจงรับรองเป็นลายลักษณ์อักษร) จะต้องบรรจุในถังเหล็กซึ่งแน่นหนาไม่มีสนิมและจะต้องอุดดั่งนี้ให้แน่นมิให้ลมเข้าได้

ง. ขวดที่บรรจุโปรไมด์, กรดมิวริเอติก (กรดเกลือ) กรดไนทริก (อัครควาฟอร์ทิส) หรือแอมโมเนีย น้ำนั้น ห้ามมิให้บรรจุจนเต็มขวดเป็นอันขาด จะบรรจุได้เพียง $\frac{3}{4}$ เท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้มีที่เหลือสำหรับการขยายตัว

จ. สิ่งที่จะใช้อัดขวดลงในหีบนั้นสำหรับน้ำกรดซึ่งได้กำเนิดจากแร่ต่างๆ ให้ใช้ดินสอพอง ซอสล์ค, ทรายหรือดินแห้งหรือถ้ำที่ปราศจากก้อนถ่านสำหรับของอื่นๆ นั้นให้ใช้ฟาง, ขี้เสี้ยนผสม กับถ้ำซอสล์คหรือทราย

หมายเหตุ

ในหีบๆ หนึ่งจะบรรจุของอันตรายเป็นอันได้แต่อย่างเดียวจะนำของต่างชนิดเข้าบรรจุปนกันไม่ได้เป็นอันขาดที่หลังหีบจะต้องแจ้งชนิดของนั้นๆ ไว้โดยชัดเจน

หีบๆ หนึ่งจะต้องไม่ให้หนักกว่า 75 กิโลกรัม แต่สำหรับเฉพาะกรดกำมะถัน อนุญาตให้บรรจุได้หนักหีบละ 90 กิโลกรัม เป็นอย่างมาก แต่ถ้าเป็นกรดกำมะถันอย่างแรงที่ได้บรรจุตามวิธีที่ได้กำหนดไว้ในข้อความหมายอักษร ค. จะรับบรรจุทุกส่งเมื่อมีน้ำหนักไม่เกินกว่า 180 กิโลกรัม

132-1) สำหรับวัตถุที่ได้กำหนดไว้เป็นชั้น ค. ตามบัญชีในข้อ 126 ถ้าเป็นของที่ได้กำหนดไว้ในจำพวกวัตถุระเบิด ผู้ส่งต้องบรรจุ และอนุัตร์ ตามข้อบังคับที่ใช้อยู่ในเวลานั้น

ของอื่นๆ ที่กำหนดไว้เป็นชั้น ค. จะต้องบรรจุลงในหีบไม้แน่นหนาปิดสนิทผงเข้าไม่ได้ หีบนี้ต้องมีแผ่นโลหะบุข้างในอีกชั้นหนึ่งและมีข้อขัดชั้นดังต่อไปนี้

วิธีที่จะต้องปฏิบัติเพื่อ
บรรจุทุกวัตถุอันตราย

ชั้น ค.

หีบย่อยหีบหนึ่งต้องมีน้ำหนักไม่เกินกว่า ½ กิโลกรัม
และหีบใหญ่หีบหนึ่งจะมีหีบย่อยบรรจุไม่เกินกว่า 10 หีบ
หีบใหญ่ทุกหีบต้องมีป้ายบอกชนิดวัตถุที่บรรจุโดยชัดเจน
ก. น้ำกรด หรือ ผงฟอสฟอริก ของรัฐบาลนั้น จะรับบรรจุทุกส่ง
โดยรถสินค้า เมื่อบรรจุในถังที่ได้ส่งเข้ามาจากต่างประเทศ และถังหนึ่ง
ต้องมีน้ำหนักไม่เกิน 50 กิโลกรัม

-- 52 --

ข. ไม้ขีดไฟธรรมดาที่ต้องขีดกับข้างกล่องนั้น จะรับ
บรรจุทุกส่งได้บรรจุมาในห่อตึกหรือลังกะสี ที่ได้ส่งเข้ามาจาก
ต่างประเทศโดยไม่ต้องบรรจุในหีบไม้อีกชั้นหนึ่ง แต่หีบหรือห่อ
นั้นมีขนาดไม่เกิน 61 X 30 ½ X 30 ½ เซนติเมตร
และมีน้ำหนักไม่มากกว่า 12 ½ กิโลกรัมและมีห่อย่อยบรรจุ
อยู่ไม่เกินกว่า 120 ห่อ

ไม้ขีดไฟธรรมดาถ้าบรรจุทุกส่งตั้งแต่ 60 ห่อขึ้นไป จะ
ยอมรับบรรจุทุกส่งต่อเมื่อได้บรรจุในหีบไม้ที่แน่นหนาปิดสนิท
หรือหีบตึกหรือลังกะสี

หมายเหตุ

ไม้ขีดไฟที่ขีดได้ไม่ว่ากับที่ใด ๆ นั้น ให้เรียกว่าไม้ขีดไฟ
ไวเพลิงส่วนไม้ขีดไฟที่ต้องขีดกับข้างกล่องที่ได้ทำไว้
โดยเฉพาะจึงจะติดเป็นไฟนั้น ให้เรียกว่าไม้ขีดไฟธรรมดา

ค. หีบห่อของอันตรายเหล่านี้จะนำมาในสถานที่ของ
รถไฟได้ต่อเมื่อพนักงานรถไฟได้ตกลงล่วงหน้าไว้แล้วว่าจะรับ
ของนั้นๆ

ระเบียบการบรรจุทุกส่ง
วัตถุระเบิดคอร์ไดท์

132-2) ก. วัตถุระเบิดชนิดคอร์ไดท์ นอกจากที่เป็น
สมบัติของรัฐบาล หรือบรรจุทุกส่งไปสำหรับรัฐบาล ให้ถือว่าเป็น
วัตถุระเบิดประเภทที่ 3 หมวดที่ 1 ถ้าไม่ใช่เป็นของรัฐบาลหรือ
สำหรับรัฐบาลแล้ว เมื่อจะบรรจุทุกส่งต้องบรรจุและปฏิบัติการ
ต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ สำหรับวัตถุระเบิด
ประเภทนั้นจงทุกประการ

ข. สำหรับดินระเบิดคอร์ไดท์ ของรัฐบาลนั้น เจ้า
พนักงาน ของรัฐบาลที่เป็นเจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดชอบพยายาม
ที่จะกระทำการที่อาจจะพึงทำให้ทุกอย่างเพื่อความปลอดภัย
และจะต้องปฏิบัติการต่างๆ ตามกฎข้อบังคับที่การรถไฟฯ ได้
กำหนดไว้ตามแต่ที่จะทำได้จงทุกประการ

ค. กระสุนบรรจุดินระเบิด คอรัไคท์ของรัฐบาล สับหีบ
ป็นเล็ก จะรับบรรจุทุกส่งไปโดยทางรถไฟ เมื่อได้บรรจุหีบไม้ที่
แข็งแรง และมีสังกะสีหรือดีบุกกรองข้างในอย่างแน่นหนาจนลม
เข้าไม่ได้อีกชั้นหนึ่ง

ง. ดินระเบิดคอรัไคท์ของรัฐบาล ที่บรรจุเป็นกระสุน
ปืนใหญ่หรือไม่ได้บรรจุ ที่จะบรรจุทุกส่งไปโดยทางรถไฟเป็น
จำนวนมาก และให้ปราศจากภัยด้วยก็ให้ส่งไปทั้งหีบหรือห่อ
ตั้งที่ใต้ส่งของนั้นเข้ามาจากต่างประเทศ

- 53 -

132-3) ในการบรรจุทุกส่งวัดถูระเบิด จะได้แบ่งแยก
วัดถูระเบิดออกเป็นประเภท ดังต่อไปนี้.-

แบ่งประเภทวัดถูระเบิด
เพื่อบรรจุหีบห่อ

- ประเภทที่ 1 ดินดำ
- ประเภทที่ 2 ไนเตรทมิทซ์เจอร์
- ประเภทที่ 3 ไนโตรคอมเปานด์
- ประเภทที่ 4 คลอเรทมิทซ์เจอร์
- ประเภทที่ 5 ฟัลมีเนท
- ประเภทที่ 6 เครื่องกระสุนดินปืน
- ประเภทที่ 7 ดอกไม้เพลิง

วัดถูระเบิดอะไรซึ่งมีเชื้อระเบิดหลายประเภทผสมรวมกัน
อยู่ให้ถือเอาตามเชื้อระเบิดที่อยู่ในประเภทที่สูงสุดเป็นเกณฑ์

ประเภทที่ 1 ดินดำ

ดินดำ หมายถึงวัดถูระเบิดที่เรียกกันว่า “ดินดำ” หรือดินปืน
โดยธรรมดาทั่วไป

ประเภทที่ 2 ไนเตรทมิทซ์เจอร์

ไนเตรทมิทซ์เจอร์ที่ใช้ในข้อบังคับนี้ หมายความว่าถึงบรรดา
วัดถูระเบิดนอกจากดินดำที่มีเชื้อไนเตรทผสมกับคาร์บอน หรือเชื้อ
คาร์บอนอย่างใดอย่างหนึ่งที่ไม่ใช้วัดถูระเบิดแล้วจะผสมกับกำมะถัน
หรือจะมิได้ผสมก็ตาม หรือจะมิได้ผสมอะไรอีกเลยก็ตามทั้งสิ้น

วัดถูระเบิดนี้มีตัวอย่างต่อไปนี้

ผงดินพิเศษซินเวท วัดถูระเบิดฟอร์ทิส ริปลัน ผงดินระเบิด
เซพตี เวสต์ฟาลไลท์

ประเภทที่ 3 ไนโตรคอมเปานด์

ก. ไนโตรคอมเปานด์ที่ใช้ในข้อบังคับนี้ หมายความว่าถึงบรรดา
ประเภทวัดถูระเบิดซึ่งได้ผสมทำขึ้นโดยใช้กรดไนตริก(จะได้เจือกรด
กำมะถันหรือมิได้เจือก็ตาม) หรือไนเตรทเจือกรดกำมะถันผสมธาตุ
กับวัดถูที่มีเชื้อคาร์บอนผสมปนกับของอื่นอีกหรือจะมิได้ปนก็ตาม

ข. บรรดาวัตถุระเบิดชนิดไนโตรคคอมเปานด์ที่ในข้อบังคับนี้
แบ่งออกเป็นหมวดดังต่อไปนี้.-

หมวดที่ 1 คือ วัตถุระเบิด เช่น

- 1) แอมเบอร์ไรท์ที่ 1 แบล็กไลท์ เยลาตินระเบิด คาร์บอนไนท์
คอร์ไคท์ ไดนาไมท์ เยลาตินไดนาไมท์ เจลิกไนท์ ลิโทแฟรคเทอร์
ไนโตรกลีซเซอร์ริเนสโทไนท์
- 2) วัตถุระเบิดอื่นๆ ที่มีเชื้อไนโตรกลีซเซอร์ลิน หรือน้ำ
ไนโตรคอมเปานด์อย่างอื่นผสม

- 54 -

หมวดที่ 2 คือมีวัตถุระเบิด เช่น

- 1) แอมเบอร์ไรท์ที่ 2 แอมโมไนท์ เบิ้ลไลท์ ผงดินลู
พล ผงดีสาลี ผงดินอัสซี ดินสาลี กับค็อททันทันไนเทรต พิเครท
กรตพิคริก ดินพิคริก โรบูไรท์ ผงซีเลื่อยระเบิด ดินระเบิดซูลล์
และผงดินสาลี ไทรไนท์หรือดินฝ้าย
- 2) และบรรดาวัตถุระเบิดที่มีเชื้อไนโตรคอมเปานด์
ที่จะกล่าวต่อไปนี้ และที่ยังไม่กล่าวไว้ในหมวดที่ 1

ประเภท 4 คลอเรทมิทซ์เจอร์

- ก. ในกฎข้อบังคับนี้คำว่า “คลอเรทมิทซ์เจอร์” นั้น
หมายความถึงบรรดาวัตถุระเบิดทั้งปวงที่มีเชื้อคลอเรทผสม
อยู่ด้วย
- ข. ที่ในข้อบังคับนี้จะได้แบ่งบรรดาวัตถุที่มีเชื้อคลอเรท
ผสมอยู่ด้วยออกเป็น 2 หมวด คือ.-

หมวดที่ 1 มีวัตถุระเบิด เช่น

- 1) ดินระเบิดฮอร์สลี และดินระเบิดเบรน และ
- 2) บรรดาวัตถุระเบิดอื่นๆ ที่มีเชื้อไนโตรกลีซเซอร์ริน
หรือ ไนโตรคอมเปานด์ที่เป็นน้ำเหลวปนอยู่ด้วยกับคลอเรท

หมวดที่ 2 มีวัตถุระเบิด เช่น

- 1) ดินระเบิดฮอร์สลีอริยิแนล ดินระเบิด เออฮาร์ด ดิน
ระเบิดเรบเวอร์ลี ลูกระเบิดฮอกสตาเตอร์ ลูกระเบิดโรนซ์เซน
กันค็อททันทันคลอเรท ทิวโทไนท์
- 2) และวัตถุระเบิดอื่นที่มีเชื้อคลอเรทผสมอยู่ด้วยและยัง
มิได้กล่าวชื่อไว้ในหมวดที่ 1

ประเภทที่ 5 ฟัลมิเนท

- ก. คำว่า “ฟัลมิเนท” ที่ในกฎข้อบังคับนี้ หมายความ

ถึง

บรรดาวัตุระเบิดทั้งหลายซึ่งได้กำหนดไว้แล้วในประเภทอื่น หรือยังมีได้กำหนด ที่เป็นวัตุระเบิดที่ปะทุได้ง่าย เหมาะ สำหรับที่จะใช้ทำแก๊ปกระสุนปืนหรือของอื่นๆ ที่ต้องการให้เป็นเชื้อปะทุหรือที่เป็นวัตุซึ่งระเบิดโดยง่ายดาย เมื่อมีอะไร ถูกต้องแม้แต่เพียงเล็กน้อยนับว่าเป็นวัตุระเบิดที่ระเบิดเป็น อันตรายได้ง่ายอย่างอกฤษฏ์

ข. ในข้อบังคับนี้จะแบ่งฟิงมิเนทออกเป็นหมวดดังต่อไปนี้ คือ.-

หมวดที่ 1 ได้แก่จำพวกการกักเงินหรือปรอท ให้เป็น ฟลมิเนท และอาจผสมกับวัตุอื่นที่สำหรับทำแก๊ปกระสุนปืน และวัตุระเบิดที่ทำด้วยคลอเรทอย่างหนึ่งอย่างใดผสม

- 55 -

กับฟอสฟอรัสหรือคอมเปานด์ ของฟอสฟอรัสบางอย่าง และจะได้ผสม กับเชื้อคาร์บอนหรือมิได้ผสมด้วยอีกส่วนหนึ่งก็ตาม และที่ทำด้วยคลอเรท ผสมกับกำมะถันแล้วจะผสมกับเชื้อคาร์บอนด้วยอีก หรือมิได้ผสมอีกก็ตาม

หมวดที่ 2 ได้แก่วัตุจำพวกคลอไรด์ และไอโอไดท์ของ ไนโตรเจนทองและเงินฟิงมิเนทไดอาโซเบลซอล และไดอาโซเบลซอลไนเทรท

ประเภทที่ 6 เครื่องกระสุนดินปืน,แก๊ป

เชื้อปะทุ,สายชนวนและกระสุน

ก. ตามศัพท์เครื่องกระสุนดินปืนที่ใช้ในข้อบังคับนี้ หมายความว่าถึง วัตุระเบิดต่างๆ ที่ได้บรรจุหรืออัดทำไว้เป็นรูปเล่มแล้ว เช่น

- 1) กระสุนสำหรับปืนใหญ่,ปืนเล็กหรือปืนชนิดอื่นๆ หรือลูกระเบิด
- 2) หรือสายชนวนสำหรับลูกระเบิดหรือลูกแตก
- 3) หรือหลอดสำหรับเป็นเชื้อระเบิด
- 4) หรือแก๊ปกระสุนปืนเชื้อปะทุเครื่องอากาศยาน ใช้เมื่อเวลามีหมอก

ลูกแตก,ตอร์ปิโด,พลุ สำหรับใช้ในการสงคราม และอื่นๆ ที่ไม่ใช่ดอกไม้เพลิง

ข. คำว่าแก๊ปกระสุนปืนนั้น หาได้หมายความว่าถึงเชื้อปะทุหรือแก๊ป สำหรับลูกระเบิดด้วยไม่

ค. ศัพท์ว่า เชื้อปะทุในกฎข้อบังคับนี้ ให้พึงหมายถึงหลอดหรือ เครื่องหุ้มห่อภายนอก ซึ่งทำไว้ให้มีกำลังอย่างแข็งแรง กับมีวัตุระเบิดฟลมิเนท อันพอเพียงพออยู่ภายใน ซึ่งเมื่อหลอดหรือเครื่องหุ้มห่อภายนอกอันใดอันหนึ่ง นั้นระเบิดแตกออกแล้วก็ไม่สามารถทำให้หลอดหรือเครื่องหุ้มห่อภายนอกที่คล้าย คลึงอยู่ใกล้เคียงกันระเบิดแตกออกได้

ง. ศัพท์ว่า สายชนวนในข้อบังคับนี้ หมายความว่าถึงสายชนวน ที่ใช้กับลูกระเบิด สายชนวนนี้จะไม่ระเบิด แต่เมื่อได้จุดขึ้นแล้วเป็นเชื้อเพลิง ตามติดต่อไปจนตลอดสาย สายชนวนนี้เมื่ออยู่ตามปกติจะไม่ติดไฟ ต้องเป็น

สายชนวนที่ได้ห่อและทำอย่างแข็งแรงมีวัตถุประสงค์เปิดไม่มากพอที่จะแตกระเบิด
นำเชื้อเพลิงไปติดสายชนวนสายอื่นๆ ที่อยู่ข้างๆ ได้

จ. ศัพท์ว่า กระสุน ในข้อบังคับนี้หมายความว่าถึง

1) กระสุนซึ่งได้บรรจุในปลอกสำหรับปืนเล็กเมื่อได้
ยิงเสร็จแล้วจะคายปลอกนี้คืนออกมาจากปืนเล็กนั้น ปลอกกระสุนนี้ต้องทำให้
แน่นหนาแข็งแรงพอที่จะป้องกัน เมื่อกระสุนลูกหนึ่งได้ระเบิดขึ้นไม่ให้กระสุนอื่น
พลอยระเบิดไปด้วย

2) กระสุนสำหรับปืนมีเกลียว และปืนกลซึ่งได้จัดทำ
ขึ้นดังที่ได้กำหนดไว้ในตอนที่ 1 ข้างต้นไม่ว่าสำหรับปืนกลที่มีขนาดลำกล้องโต
เท่ากับปืนมีเกลียวหรือจะมีขนาดเฉพาะเป็นพิเศษ

กระสุนทั้งสองจำพวกนี้ต้องมีขนาดโตอย่างมากวัดผ่าศูนย์กลาง
ไม่เกิน $2\frac{1}{2}$ เซนติเมตรหรือ 1 นิ้ว

- 56 -

ฉ. สำหรับเครื่องกระสุนดินปืนในข้อบังคับนี้ จะได้แบ่งออกไว้
เป็นพวก ๆ ดังต่อไปนี้.-

พวกที่ 1 ได้แก่

ลูกกระสุน, สายชนวนสำหรับลูกระเบิด เครื่องอากาศยานไฟ เมื่อ
เวลามีหมอก, แก๊ปกระสุนปืน

พวกที่ 2 ได้แก่

บรรดาเครื่องกระสุนดินปืนที่ได้บรรยายไปแล้วซึ่งไม่มีเชื้ออาจ
ติดไฟขึ้นได้เอง และยังมีได้จำแนกไว้ในจำพวกที่ 1 เช่น.-

กระสุนปืนเล็ก, กระสุนหรือดินสำหรับปืนใหญ่ลูกแตก, ลูกระเบิด
และอื่นๆ ที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน กระสุนแตกสำหรับปืนหรือตอร์ปิโด
จะบรรจุวัตถุระเบิด อย่างไรก็ตาม, สายชนวนที่ไวเพลิงสำหรับลูกระเบิด
สายชนวนสำหรับลูกแตก, หลอดเชื้อปะทุ, จรวดหรือพลุสำหรับใช้ในการ
สงคราม ซึ่งไม่มีเชื้อที่จะติดไฟขึ้นได้เอง

พวกที่ 3 ได้แก่

บรรดาเครื่องกระสุนดินปืนที่ได้กำหนดไว้แล้วที่มีเชื้อเพลิงอาจติด
ขึ้นได้เอง และที่ยังมิได้จำแนกไว้ในจำพวกที่ 1 เช่น.-

เชื้อปะทุ, กระสุนที่ไวเพลิงระเบิดง่าย, สายชนวนสำหรับลูก
ระเบิด ที่ไวเพลิง, สายชนวนสำหรับลูกแตก, หลอดเชื้อปะทุ และของอื่น
บรรดาที่มีเชื้ออาจติดเป็นไฟขึ้นได้เอง

คำอธิบาย

ตามที่ว่าเครื่องกระสุนดินปืนที่มีเชื้ออาจติดเป็นไฟขึ้นได้เองนั้น
หมายความว่า เครื่องกระสุนดินปืนทั้งหลาย ที่มีเครื่องเชื้อปะทุ

ประกอบ

หรือติดไว้พร้อมเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องกระสุนดินปืนนั้นซึ่งกระทบหรือ
ถูกอะไรเข้าอาจเกิดมีไฟระเบิดขึ้นได้เอง

ประเภทที่ 7 ดอกไม้เพลิง

ในข้อบังคับนี้จะได้แบ่งบรรดาดอกไม้เพลิงออกเป็นพวก
ดังต่อไปนี้ คือ.-

จำพวกที่ 1

- 1) ไม้เท้าบรรดาเชื้อผสมต่างๆ ที่เป็นเชื้อระเบิด หรือไวเพลิง
สำหรับใช้ในการทำดอกไม้เพลิง และที่ยังไม่เข้าอยู่ในประเภทอื่นที่ได้
กำหนดไว้แล้วแต่ก่อนนั้น
- 2) ลูกแตกที่บรรจุในพลุ
- 3) เชื้อเพลิงสีต่างๆ ซึ่งมีได้กำหนดไว้โดยเฉพาะว่าอยู่ใน
ประเภทอื่น
- 4) ประทัดขนาดใหญ่

- 57 -

จำพวกที่ 2

ไม้เท้าบรรดาดอกไม้เพลิงที่บรรจุทำเป็นรูปขึ้นแล้วจะบรรจุ
ด้วยวัตถุระเบิดที่อยู่ในประเภท 1,2,3,4,5,6 หรือเชื้อดอกไม้เพลิง
ซึ่งได้บรรจุในปลอกเก็บเด็กเล่น,จรวด (นอกจากจรวดสำหรับสงคราม)
กังหัน, คงเหียน, พะเนียง ดอกไม้ตาดหรือสิ่งของซึ่งแสดงการดอกไม้
เพลิงหรือให้สัญญาณ, ประทัดขนาดเล็ก (ชนิดเป็นต้นธรรมด)

ภาชนะบรรจุดอกไม้เพลิงสีต้องทำด้วยโลหะฯลฯ ให้แข็งแรง
และต้องอัดปิดให้แน่นจนลมเข้าไม่ได้ดอกหนึ่งจะมีดินเชื้อบรรจุอยู่ได้
ไม่เกิน ½ กิโลกรัม เมื่อได้บรรจุอัดทำเช่นนี้แล้วจะถือเป็นดอกไม้
เพลิงไม่ใช่เชื้อผสมดอกไม้เพลิง

132-4) ในการที่จะบรรจุทุกส่งวัตถุระเบิดไปในทางรถไฟนั้น
ต้องปฏิบัติการบรรจุและห่อหุ้มที่จะได้กำหนดไว้ต่อไปนี้.-
ระเบิด

คำอธิบายเครื่องใช้ที่จะ
ประกอบการบรรจุวัตถุ

ก. นอกจากจะได้บรรยายไว้เป็นอย่างอื่นโดยเฉพาะให้ถือว่า
ศัพท์ “หีบชั้นนอก” นั้นหมายความถึง หีบ, ถัง, เหลี่ยมหรือกลม, ครอบ
ซึ่งทำโดยแน่นหนาแข็งแรงด้วยไม้, โลหะหรือวัตถุอย่างอื่นที่แข็งแรง
ซึ่งไม่แตก ระเบิดออกหรือเป็นอันตรายเสียหาย เมื่อเวลาที่ได้บรรจุทุก
ส่งไปตามทางจนวัตถุระเบิดที่บรรจุอยู่นั้นรั่วไหลออกมาได้

ศัพท์ว่า “หีบชั้นใน” นั้น หมายความถึงหีบหรือภาชนะ
อย่างอื่นที่รองอยู่ข้างในอีกชั้นหนึ่ง รองในนี้ ต้องทำปิดให้สนิทจน
วัตถุระเบิดที่ได้บรรจุไว้จะรั่วออกมาไม่ได้

“ดินส่ง” หมายความว่าถึงบรรดาวัตถุที่อยู่ในประเภทที่ 3 ที่เป็นวัตถุระเบิดสำหรับใช้ส่งกระสุนปืนใหญ่หรือปืนเล็กให้ออกจากกระบอกปืนไปสู่ที่หมายอย่างรวดเร็ว

ข. ข้างในหีบที่บรรจุวัตถุระเบิดนี้ต้องมีผงกรวดติดอยู่และสะอาดเกลี้ยงตลอด

ค. นอกจากที่จะได้กำหนดไว้โดยเฉพาะต่อไปนี้ การทำหีบบรรจุวัตถุระเบิดห้ามมิให้ใช้เหล็กหรือเหล็กกล้า นอกจากจะมีอะไรอย่างอื่นที่สมควรกำบังปิดป้องกันเหล็กนี้โดยแน่นหนาอีกชั้นหนึ่ง

ง. หีบที่ได้ใช้บรรจุวัตถุระเบิดอย่างหนึ่งแล้วห้ามมิให้รวมบรรจุวัตถุระเบิดอย่างอื่น, ประเภทอื่น หรือวัตถุอื่นๆ เป็นอันขาด

132-5) การบรรจุทุกส่งวัตถุระเบิดไปโดยทางรถไฟนั้น จะต้องบรรจุตามวิธีซึ่งได้กำหนดไว้ต่อไปนี้ และในหีบหรือห่อหนึ่งจะต้องบรรจุไม่ให้มีน้ำหนักเกินกว่าอัตราที่ได้พิกัดไว้ในวันด้วย

วิธีที่บรรจุวัตถุระเบิด

ประเภท	วิธีที่จะต้องบรรจุ	น้ำหนักอย่างมากที่จะบรรจุได้ในหีบชั้นนอกหีบหนึ่ง	จำนวนน้ำหนักที่จะบรรจุได้ในหีบห่อชั้นใน
ประเภทที่ 1	วัตถุที่บรรจุทุกส่งในคราวหนึ่ง ถ้าน้ำหนักมีไม่เกิน 2.25 กิโลกรัม จะบรรจุทุกส่งในหีบชั้นเดียวก็ได้ เว้นเสียแต่ถ้ามีน้ำหนักมากกว่าที่ได้กำหนดไว้ข้างบนนี้จะต้องบรรจุ	45.36 กิโลกรัม	45.36 กิโลกรัม
ประเภทที่ 2	หีบสองชั้น คือหีบต้องมีร่องในให้ได้ลักษณะดังที่ได้กำหนดแล้วนั้น ต้องบรรจุเช่นเดียวกันกับที่ได้	22.68 กิโลกรัม	11.34 กิโลกรัม
ประเภทที่ 3	กำหนดไว้สำหรับวัตถุประเภท 1	22.68 กิโลกรัม	22.6 กิโลกรัม
จำพวกที่ 1	ให้บรรจุเช่นเดียวกันกับวัตถุประเภทที่ 1 แต่ว่าหีบห่อทั้งชั้นนอกและชั้นในต้องเป็นหีบที่น้ำรั่วเข้าไม่ได้ และไม่มีโลหะอย่างใดอย่าง	22.68 กิโลกรัม	2.25 กิโลกรัม

ประเภทที่ 3 จำพวกที่ 1 สำหรับดินส่ง ประเภทที่ 3 จำพวกที่ 2 นอกจากกรด ฟิคริก และดิน สาลีเปียก กรดฟิคริก	หนึ่งประกอบติดอยู่กับหีบนั้นอยู่เลย ให้บรรจุดังที่ได้กำหนดไว้ สำหรับห่อวัตถุระเบิดในประเภทที่ 1 ให้บรรจุดังที่ได้กำหนดไว้ สำหรับห่อวัตถุในประเภทที่ 1 ให้บรรจุเช่นเดียวกันกับที่ได้ กำหนดไว้สำหรับห่อวัตถุประเภท ที่ 1 ให้บรรจุเช่นเดียวกับที่ได้	22.68 กิโลกรัม	22.68 กิโลกรัม
		22.68 กิโลกรัม	22.68 กิโลกรัม

- 59 -

ประเภท	วิธีที่จะต้องบรรจุ	น้ำหนักอย่างมาก ที่จะบรรจุได้ ในหีบชั้นนอกหีบหนึ่ง	จำนวนน้ำหนัก ที่จะบรรจุได้ ในหีบห่อชั้นใน
ดินสาลีเปียก น้ำหนักไม่ อาจติดไฟได้	ได้กำหนดไว้สำหรับวัตถุประเภท ที่ 1 แต่ว่าหีบในชั้นหรือหีบชั้นนอก หรือทั้งสองชั้นจะต้องทำให้มิดชิด ป้องกันมิให้ความชื้นของวัตถุภายใน คลายได้ระหว่างเวลาที่ได้บรรจุไป	ไม่จำกัด	ไม่จำกัด
ประเภทที่ 4	ให้บรรจุดังที่ได้กำหนดไว้ สำหรับวัตถุประเภทที่ 1	ไม่จำกัด	ไม่จำกัด
ประเภทที่ 5	การบรรจุต้องให้มีน้ำหล่อและ ต้องบรรจุ 3 ชั้น ชั้นในเป็นถุง พอให้น้ำซึมเข้าได้ บรรจุไว้ในหีบ มีน้ำตามสมควรพอที่จะหล่อให้ วัตถุนั้นเปียกชุ่มอยู่เสมอ ส่วนหีบ ชั้นนอกนั้นก็ต้องบรรจุน้ำหล่อ รอบหีบชั้นกลางอีกด้วย หีบชั้น กลาง และหีบชั้นนอกจะต้องทำให้	22.68 กิโลกรัม	22.68 กิโลกรัม
		45.36	11.34

	<p>สนิทไม่ให้น้ำไหลซึมรั่วออกได้ ถ้าแม้ว่าวัตุระเบิดเป็นวัตุชนิด ที่บรรจุอยู่ในหีบให้มีน้ำหล่ออยู่ เสมอไม่ได้ ก็จะต้องจัดการบรรจุ ให้เป็นไปตามกติกาที่จะได้กำหนด ให้เป็นพิเศษ</p>	<p>กิโลกรัม</p> <p>45.36 กิโลกรัม</p>	<p>กิโลกรัม</p> <p>11.34 กิโลกรัม</p>
--	---	---	---

- 60 -

ประเภท	วิธีที่จะต้องบรรจุ	น้ำหนักอย่างมาก ที่จะบรรจุได้ ในหีบชั้นนอกหีบหนึ่ง	จำนวนน้ำหนัก ที่จะบรรจุได้ ในหีบห่อชั้นใน
<p>ประเภทที่ 6 จำพวกที่ 1 นอกจาก กระสุนชนิด ตอกเข็ม สำหรับปืนพก</p> <p>กระสุนชนิด ตอกเข็ม สำหรับ ปืนพก</p>	<p>บรรจุในหีบชั้นนอก เพียงแต่ชั้นเดียวก็ได้ แต่พึง เข้าใจว่าตามข้อบังคับที่ได้ กำหนดไว้ในข้อ 132-4 ค. ข้างต้นนั้น จะไม่ต้องใช้ สำหรับวัตุระเบิดในหมวดนี้ และถ้าเป็นกระสุนสำหรับปืน ขนาดที่มีลำกล้องโต 1 ¼ เซนติเมตร (0.5 นิ้วฟุต) และ อยู่ในหมวดนี้แล้ว กระสุนนั้น จะต้องบรรจุในหีบเรียงลำดับ ไม่ให้ปลายกระสุนเหล็กหรือ ตะกั่วกระทบกับแก๊ปของกระสุน ลูกอื่นๆ ได้</p> <p>ก. เมื่อบรรจุทุกส่งไม่เกิน จำนวน 50 กระสุน จะบรรจุได้ ในหีบชั้นเดียววางสลับหัวสลับท้าย</p>	<p>ไม่จำกัด</p>	<p>ไม่จำกัด</p>

	มีกระดาษชั้นเป็นช่อง ๆ รองลาด แก้วและท้ายกระสุนกันไม่ให้ กระสุนลั่นในเมื่อเวลากระสุน ลูกอื่นระเบิด	50 กระสุน	
--	---	-----------	--

- 61 -

ประเภท	วิธีที่จะต้องบรรจุ	น้ำหนักอย่างมาก ที่จะบรรจุได้ ในหีบชั้นนอกหีบหนึ่ง	จำนวนน้ำหนัก ที่จะบรรจุได้ ในหีบห้องชั้นใน
ประเภทที่ 6 จำพวกที่ 2	<p>ข. เมื่อจะบรรจุทุกส่ง คราวหนึ่งเกินกว่าจำนวน 50 กระสุน ต้องบรรจุในหีบสองชั้น และกระสุนนั้นจะต้องบรรจุ ในหีบชั้นในมีกระดาษชั้น เป็นช่อง ๆ กัน กันไว้เหมือน อย่างที่กล่าวข้างต้น สำหรับวัตถุระเบิดซึ่งได้ บรรจุเป็นลูกกระสุนสำหรับ ปืนใหญ่ ลูกแตกตอร์ปิโด ลูกระเบิดอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน จะบรรจุหีบจำกัดน้ำหนัก และปฏิบัติตามระเบียบ ซึ่งได้กำหนดไว้เหมือนเช่น กับว่ายังมีได้ทำเป็นรูป ถ้าได้กำหนดให้บรรจุใส่หีบ สองชั้น และถ้าหีบห้องหรือ ปลอกที่หุ้มกระสุนหรือสิ่งที่</p>	2,500 กระสุน	50 กระสุน

	อัดใส่วัตถุระเบิดไว้แล้ว นั้นต้องด้วยลักษณะตามที่ ได้กำหนดไว้แล้วจะถือ		
--	--	--	--

- 62 -

ประเภท	วิธีที่จะต้องบรรจุ	น้ำหนักอย่างมาก ที่จะบรรจุได้ ในหีบชั้นนอกหีบหนึ่ง	จำนวนน้ำหนัก ที่จะบรรจุได้ ในหีบห่อชั้นใน
ประเภทที่ 6 จำพวกที่ 3 นอกจากเชื้อ ประทุและ เชื้อประทุ ใช้แรงไฟฟ้า เชื้อประทุ	<p>เครื่องหุ้มห่อเดิมนี้เป็นหีบ ห่อชั้นในก็ได้</p> <p>เครื่องกระสุนดินปืนอย่างอื่น ในจำพวกนี้จะบรรจุหีบแต่ เพียงชั้นเดียวก็ได้</p> <p>ให้บรรจุดังที่ได้กำหนดไว้ สำหรับวัตถุระเบิดในประเภทที่ 1 แต่สำหรับกระสุนปืนที่มีลูก ตะกั่ว หรือปืนขนาดลำกล้องโต 1 ¼ เซนติเมตร (0.5 นิ้ว) ถ้าอยู่ในหมวดนี้จะต้องบรรจุหีบ ไม่ให้ปลายกระสุนตะกั่วหรือ เหล็กกระทบกับแก๊ปของ กระสุนลูกอื่นได้</p> <p>ก. เมื่อบรรจุทุกสูงไม่เกินกว่า 1000 ดอก การบรรจุหีบให้ ปฏิบัติเหมือนอย่างวัตถุระเบิด ประเภทที่ 1 แต่ที่ว่างระหว่าง เชื้อประทุเรียงกับที่ข้างหีบ ชั้นใน จะต้องใช้ซีล้อยอย่าง</p>	<p>45.36 กิโลกรัม</p> <p>22.68 กิโลกรัม</p>	<p>0.90 กิโลกรัม หรือ 10 ดอก สุดแต่อย่างใด จะมากกว่า</p>

	ละเอียดย หรือวัตถุอย่างใด อย่างหนึ่งที่สมควรรอยัด ให้เต็มและแน่นที่ปลายเชื้อ ประทุที่เรียงลำดับนี้ทั้งสอง ข้างต้องใช้สำกะหลาดหรือ		
--	---	--	--

- 63 -

ประเภท	วิธีที่จะต้องบรรจุ	น้ำหนักอย่างมาก ที่จะบรรจุได้ ในหีบชั้นนอกหีบหนึ่ง	จำนวนน้ำหนัก ที่จะบรรจุได้ ในหีบห่อชั้นใน
	<p>สำลีที่อ่อนนุ่มอย่างอื่นโดย ไม่ให้ถูกกระทบกับข้างหีบ หีบชั้นในถ้าทำด้วยโลหะต้อง ใช้กระดาษหรือของอ่อนอย่าง อื่นกรุเสียอีกชั้นหนึ่งก่อน</p> <p>ข. เมื่อบรรจุทุกระวหนึ่ง เกินกว่า 1,000 ดอก ในหีบ ชั้นในที่บรรจุเชื้อประทุนี้ ต้องมีซี่เลื่อยและสำลีรองข้าง ในเหมือนอย่างที่กำหนดไว้แล้ว แต่หีบที่บรรจุเชื้อประทุนี้ จะต้องเอาลงบรรจุลงไม้ หรือโลหะที่ปิดแน่น กันไม่ให้ หีบใบในไหวเคลื่อนที่ได้แล้ว ต้องมีหีบชั้นนอกรองรับประกบ หีบนี้อีกทีหนึ่งวางหีบเชื้อประทุ ชั้นในไว้ระยะให้ห่างจากชั้น นอกอย่างน้อย 6 เซนติเมตร ทุกด้านที่ช่องว่างนี้ ถ้าเห็นเป็น การสมควรจะใช้ซี่เลื่อยหรือฟาง หรือของอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือ</p>	1,000 ดอก	100 ดอก

	จะทำให้ไม่เป็นคร่าวแทรกแซงกันไว้ เพื่อให้หีบที่อยู่ข้างในตั้งอยู่คงที่ก็ได้	10,000 ดอก	100 ดอก
--	---	------------	---------

- 64 -

ประเภท	วิธีที่จะต้องบรรจุ	น้ำหนักอย่างมากที่จะบรรจุได้ในหีบชั้นนอกหีบหนึ่ง	จำนวนน้ำหนักที่จะบรรจุได้ในหีบห่อชั้นใน
เชื้อประทุใช้แรงไฟฟ้า	ค. ถ้าจะบรรจุทุกส่งเชื้อประทุเป็นจำนวนเกินกว่า 5,000 ดอก หีบที่จะบรรจุนั้นจะต้องมีที่จับหรือที่หิ้วอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อสะดวกในการขนขึ้นลง ให้บรรจุเช่นเดียวกับวัตถุระเบิดประเภทที่ 1 แต่ถ้ามีจำนวนเชื้อประทุชนิดนี้บรรจุอยู่ในหีบชั้นนอกเป็นจำนวนเกินกว่า 3,000 ดอก หีบที่บรรจุนั้นจะต้องทำฝาให้มีที่จับหรือที่หิ้ว เพื่อให้ยกขึ้นไปได้โดยสะดวก ต้องบรรจุหีบสองชั้น ชั้นในต้องปิดอัดให้แน่นจนอากาศเข้าไม่ได้ และต้องบรรจุในหีบชั้นนอกอีกชั้นหนึ่งตามลักษณะที่ได้กล่าวมาแล้วในเบื้องต้น	5,000 ดอก	100 ดอก
ประเภทที่ 7 จำพวกที่ 1		9 กิโลกรัม	0.45 กิโลกรัม
ประเภทที่ 7 จำพวกที่ 2	จะใช้หีบชั้นเดียวบรรจุก็ได้ แต่พึงเข้าใจว่าข้อความตามข้อบังคับที่ 132 - 4 ค. ที่ได้กำหนดไว้ข้างต้นนั้น ไม่ต้อง	45.36 กิโลกรัม	

132-6) การบรรจุวัตถุประสงค์ในประเภทซึ่งยังมีได้กำหนด
ซึ่ง

วิธีไว้ในข้อบังคับนั้น จะต้องปฏิบัติตามวิธีที่พนักงานของ
การรถไฟฯ จะกำหนดให้เป็นพิเศษโดยเฉพาะ

132-7) ที่บนหีบชั้นนอกต้องมีอักษรหมายไว้โดยชัดเจน
เครื่องหมาย ชนิด

ว่าวัตถุประสงค์ทั้งต้องแจ้งประเภท, ชนิด, ชั้น, นามผู้ทำหรือผู้ส่งให้
ปรากฏชัดด้วย

132-8) ผู้ใดมีเหตุผลพิเศษจะต้องให้การรถไฟฯ ลดหย่อน
ข้อยกเว้นพิเศษ

ผ่อนผันในข้อใดข้อหนึ่งแห่งข้อบังคับนี้ จะต้องได้รับอนุญาตเป็น
ลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าการรถไฟฯ โดยเฉพาะทุกครั้ง

132-9) ผู้ใดกระทำการละเมิดฝ่าฝืนข้อบังคับว่าด้วยการ
ผู้กระทำผิด

บรรจุวัตถุประสงค์นี้เพื่อบรรทุกส่งเดินทางไป ท่านว่าผู้ใดกระทำการ
ฝ่าฝืนกฎข้อบังคับที่ตั้งขึ้น เพื่อความปราศภัยของประชาชน มี
ความผิดต้องระวางโทษ ให้ปรับเป็นพินัยไม่เกิน 50 (ห้าสิบ) บาท
และจะต้องรับผิดชอบค่าเสียหาย และอันตรายที่ได้เกิดขึ้น เพื่อ
ความละเมิดนั้นด้วยอีกโสดหนึ่ง

132-10) วิธีบรรทุกส่ง การที่จะบรรทุกส่งวัตถุประสงค์ให้ปฏิบัติ
ตามระเบียบดังที่ได้กำหนดไว้ต่อไปนี้.-

ก. จะไม่ยอมรับบรรทุกส่งวัตถุประสงค์ใดๆ ที่มีได้บรรจุหีบหรือ
ห่อถูกต้องที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 132-4 ถึง 132-8 เป็นอันขาด

ข. ห้ามมิให้บรรทุกส่งวัตถุประสงค์หลายชนิดที่มีใช้ประเภท และ
จำพวกเดียวกัน และมีเชื้ออาจติดเป็นไฟขึ้นได้เองไปในรถหลังเดียวกัน
เป็นอันขาดนอกจากจะได้มีกำลังป้องกันจนเป็นที่เชื่อถือได้อย่างแน่นอนว่า
เมื่อเกิดระเบิด ณ ที่แห่งหนึ่งจะไม่ลุกลามต่อไปถึงที่อีกแห่งหนึ่งด้วยได้

ค. วัตถุประสงค์นี้ถ้าบรรทุกส่งไปเป็นจำนวนแต่เพียงเล็กน้อยจะ
ขนขึ้นลงเมื่อใดก็ได้ แต่ถ้าเป็นจำนวนมากแล้วจะขนขึ้นหรือลงได้แต่
เฉพาะในเวลากลางวัน ก่อนพระอาทิตย์ตกเท่านั้น การบรรทุกส่งวัตถุประสงค์
ไปถึงสถานีใดเมื่อเป็นจำนวนมากกว่า ½ คันรถแล้วตามข้อบังคับนี้
จะไม่ถือว่าเป็นจำนวนเล็กน้อย

วิธีบรรจุวัตถุประสงค์

ยังมีได้ระบุนามไว้

แสดง

วัตถุประสงค์

การลงโทษ

ระเบียบ

ระเบียบการบรรทุก

ส่งวัตถุประสงค์

← **จัดรูปแบบ: สัญลักษณ์แสดงหัวข้อย่อยและลำดับเลข**

← **จัดรูปแบบ: สัญลักษณ์แสดงหัวข้อย่อยและลำดับเลข**

← **จัดรูปแบบ: สัญลักษณ์แสดงหัวข้อย่อยและลำดับเลข**

ง. ในขณะที่กำลังทำการขนำวัดถูระเบิด จะขนำขึ้นหรือขนำลงก็ตาม ห้ามมิให้น้ำตะเกียง,ไฟ หรือเชื้อไฟอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งอาจทำให้วัดถูระเบิดขึ้นได้เข้าไปใกล้รถที่บรรทุกวัดถูระเบิดนั้นเป็นอันตราย การสูบบุหรี่ที่ในรถหรือใกล้รถ นั้นอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องห้ามอย่างกวดขันเช่นเดียวกัน

สำหรับการที่จะขนำขึ้นหรือขนำลง ถ้าเป็นการจำเป็นโดยแท้จริงที่จะต้องใช้ตะเกียงแล้ว ก็ต้องใช้ตะเกียงชนิดซึ่งเชื่อได้ว่าจะไม่ทำให้เกิดอันตราย และต้องตั้งหรือแขวนไว้ในที่ซึ่งเชื่อได้อย่างแน่นอนว่าจะไม่

- 66 -

สามารถที่จะทำให้วัดถูระเบิดขึ้นได้ และที่จะยกขนำวัดถูระเบิดนี้ (วัดถูระเบิดในประเภท 6 จำพวกที่ 1 ที่ได้บรรทุกถูกต้องตามข้อบังคับยกเว้น) ห้ามมิให้สวมรองเท้าซึ่งมีเหล็กหรือตะปูที่สันหรือปลายรองเท้าเป็นอันตราย

จ. เมื่อจะส่งวัดถูระเบิดขึ้นหรือลง ต้องยกถังหรือท่อหรือหีบส่งต่อๆ กันไป แล้ววางลงด้วยความระมัดระวังอย่างแข็งแรง ห้ามมิให้กลิ้งทิ้ง หรือโยนถังหีบหรือวัดถูระเบิดนั้นเป็นอันตราย

ฉ. การบรรทุกส่งห่อวัดถูระเบิดนี้ต้องบรรทุกในรถที่มีฝารอบขอบมิดชิด และที่รอบวัดถูระเบิดนั้นต้องมีไม้ หรือโลหะกำบังโดยรอบอีกชั้นหนึ่งเพื่อป้องกันมิให้ไฟเกิดมีขึ้นภายนอกทำอันตรายแก่วัดถูระเบิดนั้นได้ถ้าไม่สามารถจะจัดป้องกันโดยวิธีนี้ได้ ก็ต้องมีผ้าใบทาสีกันเพลิงหรือของอื่นที่กันเพลิงได้คลุมไว้เพื่อมิให้ไฟข้างนอกลามเข้าไปได้

ช. การบรรทุกวัดถูระเบิดห้ามมิให้วางวัดถูระเบิดบนเหล็กอย่างใดอย่างหนึ่งที่ในรถนั้นเป็นอันตราย นอกจากนี้จะมีหนัง,กระดาษ,ผ้า หรือของอื่นๆ ที่สมควรรองเสียก่อน

ซ. การบรรทุกจะต้องกันหรือกระหนาบหีบวัดถูระเบิดไว้ให้แน่นหนามิให้เคลื่อนที่ไปถูกต้องกับของอื่น ซึ่งได้บรรทุกไว้ในรถคันเดียวกันให้เป็นอันตรายแก่ของนั้น หรือพาให้วัดถูระเบิดนั้นระเบิด หรือติดไฟขึ้นได้เป็นอันตราย ถ้าวัดถูระเบิดนั้นเป็นชนิดที่ถูกน้ำจะเกิดอันตรายขึ้นแล้ว ก็ต้องระวังมิให้น้ำเข้าไปถูกได้

ญ. ในรถคันหนึ่งจะบรรทุกส่งวัดถูระเบิดได้มีน้ำหนักเพียง 900 กิโลกรัมเท่านั้น นอกจากนี้ได้บรรทุกในรถพิเศษซึ่งมีเหล็กหรือไม้กำบังทุกด้านซึ่งอาจป้องกันมิให้ไฟข้างนอก

เข้าไปทำอันตรายแก่วัตถุระเบิดนั้นได้ ถ้าบรรทุกเช่นนี้จะ
บรรทุกส่งได้คันหนึ่งมีน้ำหนักไม่เกิน 10 ตัน

ฎ. ข้อบังคับที่ได้กำหนดไว้ข้างบนนี้นอกจากข้อหมยา
อักษร ก. ไม่ต้องบังคับใช้สำหรับวัตถุระเบิด ประเภทที่ 6
จำพวกที่ 1 คือเครื่องกระสุนดินปืน เมื่อได้ใช้ความระมัดระวัง
อย่างแข็งแรงป้องกันเพื่อมิให้มีเหตุอันตรายเกิดขึ้นได้

**ห้ามมิให้ชนวัตถุระเบิด
ข้ามสะพานรถไฟ**

132-11) ห้ามมิให้จัดการส่งวัตถุระเบิดประเภทที่ 1
(ดินดำ) ประเภทที่ 2 (ไนเตรดมิกซ์เจอร์) ประเภทที่ 3 (ไน
โตรคอมปานด์) ประเภทที่ 4 (คลอเรทมิกซ์เจอร์) ประเภท
ที่ 5

- 67 -

(ฟิล์มเนท) ข้ามสะพานรถไฟโดยวิธีใด ๆ นอกจากบนราง และ
การรถไฟฯ ได้จัดความสะดวกในการบรรทุกส่งตามสมควร แต่
ข้อห้ามนี้ไม่ทั่วถึงวัตถุระเบิด ประเภทที่ 1 (ดินดำ) หรือประเภท
ที่ 3 (ไนโตรคอมปานด์) ซึ่งมีจำนวนไม่เกินกว่า 2 ½ กิโลกรัม

132-12) การบรรทุกส่งวัตถุระเบิดโดยทางรถไฟมีระเบียบ
การส่งวัตถุ
ที่ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้ด้วย.-

ก. การรถไฟฯ จะไม่รับบรรทุกส่งวัตถุระเบิดไปยังสถานี
ใด ๆ นอกจากผู้ที่มีความประสงค์จะบรรทุกส่ง ได้แจ้งความประสงค์
เป็นลายลักษณ์อักษรให้นายสถานีหรือสารวัตรรับส่งสินค้าทราบ
ล่วงหน้าก่อน และจะต้องแจ้งชื่อ ชนิด จำนวน วิธีบรรจุวัตถุระเบิด
ที่จะส่งไปนั้น โดยละเอียดชัดเจน พร้อมทั้งชื่อ ชื่อสกุล และตำบล
ที่อยู่ของผู้ส่ง และผู้รับด้วย และต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ
ฝ่ายการเดินรถ หรือหัวหน้ากองจัดการเดินรถหรือสารวัตรเดินรถ
หรือสารวัตรรับส่งสินค้าเป็นลายลักษณ์อักษรเสียก่อนแล้วจึงนำของ
นั้นมาบรรทุกได้

(ข้อ 132 - 12 อนุ ก. แก้ไขตามใบแทรกที่ 406 ในสมุดอัตราสินค้าเล่ม 1)

ข. ห้ามมิให้ส่งวัตถุระเบิดชนิดที่การรถไฟฯ ได้กำหนดห้าม
ไว้โดยประกาศอย่างใดว่าให้งดการบรรทุกส่งชั่วขณะใดขณะหนึ่งไปใน
สถานที่ของการรถไฟฯ เป็นอันขาด

ค. วัตถุระเบิดที่จะบรรทุกส่งไปนั้น ต้องนำมายังสถานีส่ง และ
มอบให้แก่พนักงานรถไฟในเวลากลางวัน ตามวันและเวลา ที่การรถไฟฯ
ได้กำหนดให้ หีบหรือห่อวัตถุระเบิดที่จะบรรทุกส่งไปนี้ เมื่อได้นำมาถึง
สถานีส่ง พนักงานจะได้ตรวจรับและจัดการให้ขนไปเก็บรักษาไว้ในที่ที่

ข้อพึงปฏิบัติใน

ระเบิดโดยทางรถไฟ

← **จัดรูปแบบ: สัญลักษณ์แสดงหัว
ข้อย่อยและลำดับเลข**

← **จัดรูปแบบ: สัญลักษณ์แสดงหัว
ข้อย่อยและลำดับเลข**

← **จัดรูปแบบ: สัญลักษณ์แสดงหัว
ข้อย่อยและลำดับเลข**

สมควรตามที่เจ้าพนักงานจะได้กำหนดให้

ดินปืนของรัฐบาลที่ได้ส่งจากสถานีหรือมายังสถานีที่เก็บหรือ
ทำกระสุนของรัฐบาลนั้น พนักงานของรัฐบาลผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับ
ดินปืนหรือทำกระสุนนั้นโดยเฉพาะจะเป็นผู้ขนขึ้นเอง ในรถคันหนึ่ง
คันใดที่จะบรรทุกส่งวัตถุระเบิดต้องจัดการกันหรือกระหนาบหีบดินปืน
ที่บรรทุกรถเหล่านี้ให้แน่นหนาแข็งแรงมิให้เลื่อนหรือกระหนาบหีบดินปืน
ที่บรรทุกรถเหล่านี้ให้แน่นหนาแข็งแรงมิให้เลื่อนไปกระทบกันเกิดอันตราย
ขึ้นในขณะที่รถกำลังแล่นอยู่เป็นอันขาด

ง. วัตถุระเบิดที่บรรทุกส่งไปนี้ เมื่อถึงสถานีรับแล้วผู้รับจะต้อง
จัดการขนลงจากรถภายใน 4 ชั่วโมง และรับภายในเวลา 12 ชั่วโมง
ของเวลากลางวัน ภายหลังเวลาที่ของมาถึง มิฉะนั้นการรถไฟฯ อาจส่ง
ของนี้กลับคืนไปยังผู้ส่งโดยผู้ส่งต้องเป็นผู้รับผิดชอบ เสียค่าใช้จ่ายค่า
ระวาง และค่าอื่นๆ ทั้งสิ้น วัตถุระเบิดนี้เมื่อถึงสถานีจะได้เก็บไว้ในรถ

- 68 -

ที่ได้บรรทุกมาห่างจากสถานีมากที่สุดที่จะห่างได้ หรือถ้าจะขนออกจาก
รถก็ได้จัดให้มีผ้าใบกันฝนกันไฟได้หรือของอื่นที่สมควรห่อไว้ให้
มิดชิด และถ้าเห็นเป็นการจำเป็นก็จะจัดให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเฝ้า
ระวังรักษาไว้ด้วย

จ. การรถไฟฯ จะไม่ยอมรับบรรทุกส่งวัตถุระเบิดอย่างไรก็ดี
สงสัยว่ามีได้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้โดยถูกต้อง ถ้าหากว่ามีหีบหรือห่อที่
สงสัยนี้ได้เข้ามาอยู่ในเขตของรถไฟแล้วพนักงานรถไฟอาจเปิดหรือสั่ง
ให้เปิดออกตรวจได้ ถ้าสมควรพนักงานจะได้ส่งหีบหรือห่อวัตถุที่บรรจุ
ไม่ถูกต้องนั้นคืนแก่ผู้ส่ง และเก็บหีบหรือห่อที่ได้บรรจุถูกต้องรักษาไว้ตามที่
กำหนดไว้แล้วในข้อต้น การเปิดหีบหรือห่อนี้ ผู้ส่งจะต้องเป็นผู้
รับผิดชอบจ่ายค่าใช้จ่าย และค่าเสียหายทุกอย่าง

ฉ. นอกจากเหตุการณ์พิเศษดังกล่าวไว้ในข้อนี้ ตอนที่ 5 ห้าม
มี

ให้บรรทุกวัตถุระเบิดไปกับรถโดยสารเป็นอันขาด นอกจากจะเป็นวัตถุ
ระเบิดที่จะกำหนดต่อไปนี้ แต่ถึงดังนั้นก็จะต้องได้รับอนุญาตทุกคราว

1) กระสุนปืน และแก๊ปสำหรับกระสุน สายชนวนสำหรับลูก
ระเบิด และเครื่องอาณัติสำหรับใช้ตามทางรถไฟเมื่อหมอกลงเหล่านี้จะ
บรรทุกส่งไปในรถธรรมดาก็ได้

2) วัตถุระเบิดประเภทที่ 3 (ไนโตรคอมเปานด์) ที่ได้บรรจุ
ปลอกเป็นดอกแล้ว จะบรรทุกส่งไปได้คราวหนึ่งไม่เกิน 2 ½
กิโลกรัม แต่ห้ามมิให้นำเชื้อประทุไปด้วยในหีบหรือรถเดียวกันเป็นอัน
ขาด

3) เชื้อประทุซึ่งได้บรรจุถูกต้องตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับที่ 149 - 4 จะบรรจุทุกไปได้จำนวนไม่เกิน 200 ดอก แต่มีข้อขีดชั้นอีกอย่างหนึ่งว่า น้ำหนักกรตปรอท ที่มีอยู่ในเชื้อประทุนี้รวมทั้งสิ้นจะไม่หนักเกิน 85 กรัม เจ้าของ,ผู้ส่งหรือผู้แทนจะต้องทำใบรับรองข้อความนี้ให้แก่พนักงานรถไฟ

และห้ามมิให้นำวัตถุระเบิดชนิดอื่นบรรจุรวมไปในห้องเดียวกันกับของนี้เป็นอันขาด

4) ดินแก็บ, และกระสุนปืนสำหรับยิงสัตว์บรรจุในหีบ 2 ชั้นดังที่ได้กำหนดไว้แล้ว แต่ดินปืนนี้ต้องเป็นชนิดที่ได้บรรจุในกระป๋องดีบุก หรือสังกะสีเล็ก ๆ กระป๋องหนึ่งมีดินปืนหนักไม่เกิน 0.45 กิโลกรัมแล้วบรรจุในหีบไม้แข็งแรงมีดีบุกหรือสังกะสีป้องกันเชื้อเพลิงมิให้เข้าไปถึงดินปืนได้อีกชั้นหนึ่งหรือจะบรรจุในหีบโลหะอย่างหนึ่งอย่างใดที่การรถไฟฯ เห็นชอบด้วยก็ได้ หีบนอกหีบหนึ่งมีดินปืนหนักได้ไม่เกิน 1.34 กิโลกรัม และในขบวนรถไฟขบวนหนึ่งบรรจุทุกส่งดินปืนไปได้เช่นนี้ เป็นจำนวน ไม่เกิน 36.28 กิโลกรัม

- 69 -

5) วัตถุระเบิดจะบรรจุทุกไปได้โดยขบวนรถรวมตามทางรถไฟสายหนึ่งสายใดที่ไม่มีขบวนรถสินค้าเดินแต่ต้องบรรจุทุกในรถซึ่งได้ทำไว้สำหรับบรรจุทุกส่งวัตถุระเบิดนี้ไปได้เพียงขบวนละ 1 คันเท่านั้น ทั้งต้องมีรถอื่น ชั้นรถที่บรรจุวัตถุระเบิดนี้ ให้ห่างจากรถจักร และรถโดยสารอย่างน้อย 3 คัน และต้องระมัดระวังฟางรถบรรทุกวัตถุระเบิดเข้ากับรถอื่นให้ชิดแน่นหนาเมื่อรถบรรทุกวัตถุระเบิดนี้ได้ไปถึงทางตอนใดที่มีขบวนรถสินค้าเดินไปมาก็ให้ตัดออกเอาเข้าขบวนรถสินค้าส่งต่อไป

ข. การขนวัตถุระเบิดขึ้นบนรถหรือลงจากรถที่สถานีหนึ่งในคราวหนึ่ง ห้ามมิให้ทำพร้อมกันเป็นจำนวนเกินกว่า 5 คันรถ และในขบวนรถขบวนหนึ่งจะมีรถบรรทุกวัตถุระเบิดฟางไปกว่า 5 คัน ในคราวเดียวกันไม่ได้ การบรรจุทุกวัตถุระเบิดที่ในรถจะบรรจุทุกได้อย่างมากเพียง 2/3 ของอัตราน้ำหนักที่ได้กำหนดไว้สำหรับรถนั้นๆ เท่านั้น นอกจากจะได้อบรมทุกในรถที่ได้สร้างสำหรับบรรจุทุกวัตถุระเบิดโดยเฉพาะข้อความต่างๆ ที่กล่าวในข้อนี้ไม่ต้องใช้สำหรับบังคับกับการบรรจุทุกส่งกระสุนปืนสำหรับปืนเล็กที่มีปลอกแน่นหนาที่ได้อบรมทุกส่งไปต่างหาก

ข. ห้ามมิให้บรรจุทุกของต่างๆ ดังกล่าวต่อไปนี้ รวมกับวัตถุระเบิดในรถคันเดียวกัน คือ.-

ไม้ขีดไฟทุกชนิด,สายชนวน,กรตต่างๆ น้ำมันเนฟทา น้ำมันก๊าด, น้ำมันปิโตรเลียม และน้ำมันอื่นๆ ที่อาจกลายเป็นไอไวเพลิงหรือติดไฟขึ้น

ได้เองโดยลำพังหรือของอื่นๆ ที่อาจเป็นเชื้อเพลิงหรือทำให้วัตถุระเบิดนั้น
ระเบิดขึ้นได้

ญ. ผู้ส่งจะต้องรับรองด้วยการบรรจุของนั้นๆ ได้ปฏิบัติและกระทำ
ตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนั้นแล้วทุกประการ

ฎ. สำหรับวัตถุระเบิดประเภทที่ 3 และ 4 นั้น ที่หีบข้างนอกจะต้อง
หมายเหตุแจ้งให้ชัดเจนว่าวัตถุระเบิดนั้นได้ทำแต่วัน,เดือน ปีใด

ฏ. หีบหรือห่อที่บรรจุไดนาไมท์และดินระเบิดชนิดอื่นในประเภทที่ 3
(ในคอมไทรเปานด์) หรือวัตถุระเบิดประเภทที่ 4 (คลอเรทมิทซเจอร์)
ประเภทที่ 5 (ฟิลมิเนท) หรือจำพวกที่ 1 ของประเภทที่ 7 (ดอกไม้เพลิง) นั้น
ให้วางบรรจุทุกในรถแต่เพียงชั้นเดียวจะซ้อนกันไม่ได้ และจะต้องมีสิ่งของกัน
หรือกระหนาบให้แน่นมิให้หีบเลื่อนหรือคลอนได้เมื่อขณะที่รถแล่นอยู่ และ
ในรถคันหนึ่งจะบรรจุทุกอย่างได้มากหนักเพียง 3 ตัน เท่านั้น

แต่ถ้าหีบหรือวัตถุระเบิดที่ได้กล่าวข้างต้นมีรูปเป็นเหลี่ยมและได้กัน
หรือกระหนาบแน่นหนาไม่อาจเคลื่อนที่ได้ เมื่อขณะรถแล่นแล้ว จะบรรจุทุก
ซ้อนกันก็ได้แต่ต้องซ้อนไม่ให้มากกว่า 5 ชั้น และรวมทั้งหมดจะบรรจุทุกได้
ในรถคันหนึ่งไม่เกิน 5 ตัน

- 70 -

จ. วัตถุระเบิดประเภทที่ 5 (ฟิลมิเนท) จำพวกที่ 3 ของ
ประเภทที่ 6 (เครื่องกระสุนปืน)หรือประเภทที่ 7 (ดอกไม้เพลิง)
จะบรรจุทุกเข้า ไปในขบวนรถเดียวกันกับวัตถุระเบิดอื่นที่ไม่ใช่
ประเภท และจำพวกเดียวกันไม่ได้เป็นอันขาด นอกจากจะมี
เครื่องกันกำบังป้องกันอันเป็นที่เชื่อแน่ว่าเมื่อเกิดไฟหรือระเบิด
ขึ้นในที่แห่งใดแห่งหนึ่งแล้วจะไม่ทำอันตรายให้ลามติดต่อไปถึง
อีกแห่งหนึ่งได้

ข. รถที่จะใช้สำหรับบรรจุวัตถุระเบิดจะต้องตรวจ
ตราให้แน่นอนมิดชิด ถ่านหรือลูกไฟเข้าไม่ได้ และก่อนที่จะนำ
วัตถุ ระเบิดขึ้นบรรจุจะต้องกวาดและทำเสียให้สะอาดเกลี้ยง
ตลอด ที่บนรถจะต้องจัดหาขน,ผ้า,หนังสือหรือของอื่นๆ ที่
สมควรปูรองเสียก่อน และถ้าวางหีบหรือห่อซ้อนกันก็ปูรอง
ระหว่างหีบห่อ ที่ซ้อนกันด้วยนอกจากหีบหรือห่อนั้นจะมี
กระสอบสักกะหลาดห่อรองอยู่แล้วหรือเป็นหีบห่อที่บรรจุ
กระสุนสำหรับปืนเล็กที่ได้บรรจุในหีบมีดีบุกบุเป็นรองอยู่ข้างใน
แล้วเท่านั้น

ฅ. การที่บรรจุหรือขนวัตถุระเบิดขึ้นหรือลงจากรถนั้น
ให้บรรจุหรือขนลงในทางหลีกให้ห่างจากสถานีที่สุดที่จะห่างได้

ด. หีบห่อที่จะบรรจุวัตถุระเบิดนอกจากที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้อ 132 - 12 ฎ. จะบรรจุทุกชั้นกันมากกว่า 3 ชั้นไม่ได้ แต่ถ้าหีบห่อนี้เป็นเหลี่ยมมีรูปและขนาดเช่นเดียวกันได้ทำเป็น 2 ชั้น และได้กันและกระหนาบมิให้เคลื่อนคลอนได้ในระหว่างเดินทางแล้วจะบรรจุทุกชั้นกันได้เพียง 5 ชั้น เป็นอย่างมาก สำหรับหีบห่อที่บรรจุกระสุนสำหรับปืนเล็กมีดีบุกบุเป็นลอนในนั้นจะซ้อนกันก็ได้ไม่มีข้อขีดชั้นการที่จะบรรจุ และขนำวัตถุระเบิดลงจากรถนั้นให้ปฏิบัติตามข้อความที่ 132-10 ค. และเมื่อได้ตั้งต้นบรรจุหรือขนลงแล้วก็ให้ทำต่อเรื่อยไปจนแล้วเสร็จ

ด. เมื่อจะจัดขบวนรถจะทำการสับเปลี่ยนรถที่บรรจุวัตถุระเบิดนี้ได้ต่อเมื่อมีรถอื่นชั้นรถจักรกับรถน้อยกว่า 3 คัน รถที่ชั้นนี้ต้องเป็นรถที่ไม่ได้บรรจุวัตถุระเบิดหรือของไวเพลิง ถารถที่บรรจุวัตถุระเบิดนั้นเป็นรถที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะแล้วก็ไม่ต้องทำการป้องกันดังที่กล่าวเมื่อทำการสับเปลี่ยนห้ามมิให้ใช้กำลังเร็วเกินกว่า 5 กิโลเมตรต่อชั่วโมง และจะต้องมีเจ้าหน้าที่ได้รับมอบอำนาจควบคุมกำกับอยู่ตลอดเวลา เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจควบคุมกำกับอยู่ตลอดเวลา เจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบว่าการได้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้แล้วโดยถูกต้องทุกประการ

- 71 -

การกระทำสับเปลี่ยนรถโดยใช้รถจักรกระแทก เพื่อปล่อยให้รถวิ่งโดยลำพังนั้นห้ามเป็นอันขาด

ถ. รถที่บรรจุวัตถุระเบิดนั้นให้พวงไว้ทางท้ายขบวนรถห่างจากรถจักร และพวงให้แน่นติดกันกับรถอื่นที่มีได้บรรจุวัตถุระเบิดและของไวเพลิงชั้นอยู่ข้างละ 3 คัน

ท. รถที่บรรจุวัตถุระเบิดนั้นจะต้องลั่นกุญแจทุกคัน

ธ. การถ้ายรถหรือสับเปลี่ยนรถที่บรรจุวัตถุระเบิดที่สถานีชุมทางยกเว้นเฉพาะย่านสถานีกรุงเทพและบางซื่อให้กระทำเฉพาะในเวลากลางวันเท่านั้น

132 - 13) ผู้ใดกระทำการละเมิดฝ่าฝืนข้อบังคับว่าด้วยระเบียบการบรรจุทุกส่งวัตถุข้างต้นนี้ ท่านว่าผู้นั้นกระทำฝ่าฝืนกฎข้อบังคับที่ตั้งเพื่อความปราชัยแห่งประชาชน มีความผิดต้องระวางโทษให้ปรับเป็นพินัยไม่เกิน 50 บาท (ห้าสิบ) บาท และจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายและอันตรายที่ได้เกิดขึ้นเพราะความละเมิดนั้นอีกโสดหนึ่งด้วย

การลงโทษผู้กระทำความผิด
ระเบียบการ

การ

ระเบิดและดอกไม้เพลิง พ.ศ.2477 การที่จะบรรจุทุกส่งอาวุธ และ
 สาตราวุธและกระสุนปืนนี้ผู้ส่งจะทำได้ต่อเมื่อมีใบอนุญาตของรัฐบาลอนุญาตให้มี
 ดินปืน

บรรจุทุกส่ง
 เครื่องกระสุน

อาวุธปืน ผู้ส่งจะต้องนำใบอนุญาตนี้มาแสดงเมื่อมีความปรารถนาจะ
 บรรจุทุกส่งปืนหรือเครื่องกระสุนดินปืน

ข.อาวุธหรือเครื่องกระสุนดินปืนที่จะบรรจุทุกส่งไปยังที่แห่งใดๆ
 ในประเทศไทย บนหลังหีบหรือห่อจะต้องมีอักษรหมายไว้ให้ชัดเจน
 เห็นได้ง่ายว่าเป็นอาวุธหรือเครื่องกระสุนปืนแล้วแต่การ และจะต้อง
 ส่งสำเนาใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดไปกับใบส่งของถ้าได้จัดบรรจุทุกส่ง
 ไปในประเภทสินค้า ก่อนที่จะจัดการส่งพนักงานรถไฟมีหน้าที่จะต้อง
 ตรวจสอบว่าของที่ส่งนั้นถูกต้องตรงกับใบอนุญาตนั้นแล้วทุกประการ
 หรือไม่ และเมื่อจะส่งพนักงานรถไฟจะได้ส่งโทรเลขจากสถานีส่งไปให้
 สถานีรับทราบล่วงหน้าไว้ทุกราย

ค.บุคคลที่มีใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืนได้อาจบรรจุทุกส่งปืน
 หรือเครื่องกระสุนดินปืนสำหรับใช้เองไปมาได้ตามสมควร แต่การรถไฟฯ
 จะไม่รับบรรจุทุกส่งอาวุธปืนและเครื่องกระสุนที่ส่งในประเภทสัมภาระหรือ
 ห่อวัตถุโดยมิได้ลงบัญชีประกัน

ข้อความที่กล่าวมานี้ไม่ใช้บังคับถึงอาวุธปืนและเครื่องกระสุน
 ดินปืนของรัฐบาลกับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนที่ผู้โดยสารควบคุมนำไป
 กับตนเองในขบวนรถ

ง.ผู้โดยสารเมื่อนำปืนหรือกระสุนปืนไปในขบวนรถเพื่อยิงนก

- 72 -

หรือสัตว์ด้วยตนเอง หรือเพื่อย้ายที่อยู่ไม่จำเป็นที่จะต้องนำ
 ใบอนุญาตให้เจ้าพนักงาน ตรวจสอบ นอกจากมีเหตุที่กระทำ
 ให้เจ้าพนักงาน สงสัยว่าเป็นหรือกระสุนที่มีผู้นำไปนั้นไม่ชอบ
 ด้วยกฎหมาย

วิธีที่จะต้องปฏิบัติเพื่อบรรจุทุกส่งวัตถุ
 อันตราย ชั้น ง.
 และอนุ

134) ของอันตรายที่แบ่งไว้ในชั้น ง.ตามบัญชีในข้อ
 126 นั้น จะไม่รับบรรจุทุกส่งไปให้ นอกจากจะได้บรรจุ

วัตรตามข้อต่างๆ ซึ่งได้กำหนดไว้สำหรับของชั้น ข. หรือจะได้
 บรรจุภาชนะที่ทำด้วยโลหะ เช่น ดีบุกหรือทองแดงที่มีจุก
 เกลียว ถ้าอุดเฉยๆ ก็ต้องมีฝาปิดกริหุ้มติดข้างนอกอีกชั้นหนึ่ง
 ก.ในหีบหนึ่งจะบรรจุของที่เป็นชั้นเดียวแต่ต่างชนิดกัน

หลายอย่างก็ได้แต่ห้ามมิให้บรรจุของต่างชั้นรวมลงในหีบ เดียวกันที่บนหลังหีบต้องแจ้งให้ชัดเจนว่ามีของอะไรบรรจุอยู่ในนั้นบ้าง

ข. แอลกอฮอล์เชื้อเพลิงทุกชนิดจะต้องบรรจุในขวดมี ลวดผูกจุกอย่างแน่นหนาหรือจะบรรจุในถังที่แน่นหนามีจุกผูก และมีจุกเกลียวกำกับข้างนอกอีกชั้นหนึ่ง ทั้งนี้ต้องทำให้แน่น หนาอย่าให้รั่วได้เป็นอันขาด

ค. น้ำมันชักแห้ง (เทอร์เปินไทน์) จะบรรจุทุกส่งไปใน ถังเหล็กที่แข็งแรงก็ได้ ถ้าบรรจุปั๊มหรือขวดก็ต้องมัดกรึหรืออุด และมัดผูกให้แน่นหนา และจะต้องบรรจุในหีบไม้อีกชั้นหนึ่ง

ง. น้ำมันก๊าดและน้ำมันแรรอื่นๆ ซึ่งอาจติดไฟขึ้นได้เอง เมื่อความร้อนยังไม่ถึง 76 ดีกรีฟาเรนไฮท์ เจ้าของจะต้องทำ เครื่องหมายบอกไว้ที่หลังหีบให้ชัดเจนว่า “ไวเพลิงอย่างยิ่งและ อันตราย”

วิธีที่จะต้องปฏิบัติเพื่อบรรจุทุก

135 - 1) การที่จะบรรจุทุกส่งน้ำมันเบนซินหรือเบน ซอล

วัตถุอันตรายชั้น จ.

เบนโซลีน, ก๊าซโซลีน, น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องยนต์, โมเตออร์ริน, แนฟทาและเบโตรล (ชั้น จ.) ไปกับกระบนรถ ลินค่านั้น จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบังคับซึ่งได้กำหนด ต่อไปนี้จึงทุกประการ

ก. ต้องบรรจุในถังหรือภาชนะอย่างใดอย่างหนึ่งที่ สมควร เป็นจำนวนถังหนึ่งไม่เกิน 300 ลิเตอร์ (65 แกลลอน)

ข. ถังที่บรรจุน้ำมันตามที่กล่าวไว้ในข้อ ก. ต้องเป็น ถังทำด้วยเหล็กอบตีบุกเหล็กหรือเหล็กเหนียว แต่ถ้าภาชนะที่ บรรจุมิได้ทำด้วยโลหะดังกล่าวแล้วนี้ต้องบรรจุในหีบไม้ที่แข็งแรง

- 73 -

แรงอีกชั้นหนึ่งไม้กระดานที่จะทำหีบชั้นนอกนี้ต้องหนาไม่ต่ำกว่า 1 ¼ เซนติเมตร (ครึ่งนิ้ว)

ค. ถังที่บรรจุน้ำมันนี้ต้องมีหมุดควงสำหรับอุดปิดรู อย่างแข็งแรงหรือมิฉะนั้นจะต้องมีฝาควงปิดกำกับเป็น 2 ชั้น และต้องทำให้สนิทเรียบร้อยมิให้น้ำมันหรือไอรั่วออกได้ทั้งต้อง ให้แข็งแรงพอที่จะไม่แตกรั่วเสียหายตามทางในระหว่างการบรรจุทุก ส่งไป นอกจากจะเกิดขึ้นเพราะความเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือ เพราะอุบัติเหตุอันผิดธรรมดา

ง. ที่บนถังที่บรรจุน้ำมันนี้ต้องมีอักษรจารึกบอกชนิดน้ำมัน และหมายเหตุน่า “ไวเพลิงอย่างยิ่ง” โดยชัดเจน

จ. น้ำมันที่บรรจุในถังหรือภาชนะที่บวมสลายจะไม่รับบรรจุทุก
ส่งไปเป็นอันขาด

ฉ. หมุดควงสำหรับอุดถังเปล่าที่ส่งกลับนั้นต้องสกรูอัดให้แน่น

ช. ถังหรือภาชนะที่บรรจุน้ำมันนี้จะบรรจุในรถสินค้าที่ทำ
ด้วยเหล็กที่บวมได้แต่รถนี้ต้องมีช่องสำหรับถ่ายลม ถ้าการรถไฟฯ
เห็นเป็นการสมควรจะจัดบรรจุทุกส่งไปในรถคันเดียวกับของอื่นซึ่งไม่ใช่
วัตถุระเบิดหรือของอันตรายก็ได้

ซ. ถังหรือภาชนะที่บรรจุน้ำมันสำหรับใช้ในเครื่องยนต์นี้
ห้ามมิให้ทิ้งไว้กลางแดด

ญ. ตะเกียงหรือเชื้อเพลิงซึ่งไม่มีอะไรกำบัง ห้ามมิให้นำเข้าไป
ข้างในหรือใกล้รถที่บรรจุทุกถึงน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องยนต์
เหล่านี้เป็นอันขาด

หมายเหตุ .-

วิธีการบรรจุทุกวัตถุอันตรายชั้น จ. ซึ่งจะส่งโดยขบวนรถสินค้า
ตามที่กล่าวไว้ในข้อนี้ ให้ใช้สำหรับเมื่อรถบรรทุกในรถสัตว์ (รต.)
ถ้าบรรทุกในรถปิด (ตญ.เหล็ก) วิธีการบรรจุทุกจะต้องเป็นไปตาม
ข้อบังคับสำหรับการบรรทุกน้ำมันก๊าดอันกล่าวไว้ในข้อ 130 - 1 ตอน 2
และตอนหมายเหตุ แต่สิทธิของการรถไฟฯ จะไม่ยอมรับบรรทุกตาม
ข้อ 135 - 1 จ. กับข้อห้ามในเรื่องไม่ให้นำตะเกียงหรือเชื้อเพลิงเข้าไป
ใกล้รถที่บรรทุกน้ำมันตามข้อ 135 - ญ. นั้น คงให้ถือหลักปฏิบัติเช่น
เดียวกันและจะต้องมีป้ายแดงบอกว่า "ของไวเปลือง" ติดไว้ให้ชัดเจน
ที่ข้างรถนั้นด้วย

135 - 2) การส่งน้ำมันเบนซินหรือน้ำมันเครื่องยนต์
ต่างๆ เป็นจำนวนย่อยจะทำได้ดังนี้.-

วิธีส่งเบนซินหรือน้ำมันเครื่อง
ยนต์ต่างๆ เป็นจำนวนย่อย

ก. รวมส่งไปกับน้ำมันอื่นๆ ที่อยู่ในประเภทที่ 4 ในเมื่อผู้ส่ง
ขอบรรทุกน้ำมันอื่นๆ ที่อยู่ในประเภทที่ 4 ถ้าประสงค์จะส่ง

- 74 -

น้ำมันเบนซินหรือน้ำมันเครื่องยนต์อื่นๆ รวมไปด้วยก็อนุญาต
ให้บรรทุกรวมไปได้ แต่จำนวนต้องไม่เกินกว่า 50 ปีบ หรือถ้า
บรรจุภาชนะที่ใหญ่กว่าก็ต้องมีปริมาณไม่เกินกว่า 1,000
ลิตรและต้องบรรทุกน้ำมันเบนซินให้ห่างไว้ระยะจากน้ำมันอื่นๆ
ไม่ให้รวมเป็นกองเดียวกัน

ส่วนการคิดค่าธรรมเนียม ให้คิดตามน้ำหนักทั้งสิ้นให้
เป็นอัตราประเภทที่ 4 ก่อนและคิดเฉพาะน้ำมันเบนซินหรือ
น้ำมันเครื่องยนต์อื่นๆ ในประเภท 1 ก. ธรรมดาอีกต่างหาก

ตัวอย่าง ผู้ส่งจะส่งน้ำมันต่างๆ ในประเภทที่ 4 ในรถชนิด 4 ล้อ 10 คัน รวมทั้งน้ำมันเบนซิน 4 ปี๊บจากกรุงเทพถึงหัวหิน ให้คิดอัตราประเภทที่ 4 ตามพิกัดความจุของรถเป็นค่าระวาง 511.- บาท แล้วคิดค่าระวางน้ำมันเบนซินเพิ่มขึ้นอีกตามน้ำหนัก 4 ปี๊บ สมมุติว่าน้ำหนัก 70 กิโลกรัม เป็นค่าระวาง 7.70 บาท รวมค่าระวางทั้งสิ้นเป็นเงิน 518.70 บาท

ข) ส่งแต่เฉพาะน้ำมันเบนซินหรือน้ำมันเครื่องยนต์อื่นรวมทั้งแอลกอฮอล์เป็นจำนวนน้อย เมื่อได้ปฏิบัติตามข้อบังคับ 135-1 เรียบร้อยแล้วอนุญาตให้บรรทุกในรถภาวะทั้งรถ

บพพ.,

บพพ. ได้โดยคิดค่าระวางตามน้ำหนักในประเภท 1 ก. และคำนวณเสมอในรถภาวะดังกล่าวข้างต้นคันหนึ่งจะรับบรรทุกน้ำมันเบนซินหรือน้ำมันเครื่องยนต์ฯ รวมทั้งแอลกอฮอล์ได้ไม่เกิน 6 ปี๊บๆ ละ 20 ลิตรหรือถ้าบรรจุภาชนะอื่นที่ใหญ่กว่าจะต้องมีปริมาณไม่เกินกว่า 120 ลิตร

วิธีที่จะต้องปฏิบัติเพื่อ
บรรทุกส่งวัตถุ
วัตถุอันตรายชั้น ฉ.

136) ก๊าซที่อัดไว้จนเป็นของเหลวซึ่งตามบัญชีในข้อ 126 ได้กำหนดไว้เป็นชั้น ฉ. จะต้องบรรจุในกระป๋องหรือท่อเหล็กที่แข็งแรงและจะรับบรรทุกส่งไปเฉพาะกับขบวนรถสินค้า และจะต้องปฏิบัติดังจะกล่าวต่อไปนี้ทุกประการ

ก) กระบอกหรือท่อที่บรรจุนั้น จะต้องเป็นท่อที่แข็งแรงทำด้วยเหล็กดีหรือเหล็กกล้าเหนียวอย่างที่สุด มีส่วนคาร์บอนไม่เกินร้อยละ 0.25 และมีส่วนเนื้อเหล็กแท้ร้อยละ 99 กระบอกนี้มีหัวต่อบรรจุจะต้องเชื่อมประสานกันอย่างแน่นหนาเรียบร้อยและต้องเป็นท่อที่ได้ตรวจทดลองแล้วอย่างแน่นหนา มีขนาดท่อ 1 ยาวไม่เกิน 2.44 เมตร และวัดตามเส้นผ่าศูนย์กลางไม่โตกว่า 25 ½ เซนติเมตร

ข) กระบอกหรือท่อเหล็กนี้จะต้องมีหีบไม้ข้างนอกท่อละใบหรือจะใช้ฟางป่อหรือของอื่นหุ้มท่อหนาไม่เกินกว่า 2 ½

- 75 -

เซนติเมตรรอบท่อเหล็กนั้นเป็นท่อๆ อีกชั้นหนึ่งก็ได้และมีข้อยกเว้นดังต่อไปนี้.-

1) ท่อหรือกระบอกเหล็กนี้ ถ้าเป็นท่อเหล็กที่มีขนาดท่อหนึ่งยาวไม่เกินกว่า 61 เซนติเมตร และโตไม่เกินกว่า 10 ½ เซนติเมตร

จะต้องจัดลงในหีบไม้รวมกันหลายๆ ท่อในหีบหนึ่งก็ได้ แต่ต้องแบ่งหีบไม้เป็นช่องๆ มิได้ตีกันขนาบท่อหรือจะใช้ฟาง กาบมะพร้าว ปอ หญ้าแห้งอัดระหว่างท่อ แต่ต้องมีฟางหรือปอหรือหญ้าหุ้มท่อหนาไม่ต่ำกว่า 2 ½ เซนติเมตร ก็ได้ แต่ในหีบหนึ่งห้ามมิให้บรรจุท่อเกินกว่า 25 ท่อหรือมีน้ำหนักรวมทั้งสิ้นเกินกว่า 130 กิโลกรัม

2) ท่อหรือบรรจุออกซิเจนหรือไฮโดรเจนอัดจะทำให้ยาว 122 เมตร โตะ 15 ½ เซนติเมตรก็ได้ แต่ทุกๆ ท่อจะต้องมีของหุ้มท่อป้องกันดังต่อไปนี้.-

ต้องมีปอหรือกาบมะพร้าวหุ้มโดยรอบหนาไม่น้อยกว่า 2 ½ เซนติเมตรหรือจะบรรจุหีบไม้ท่อละหีบก็ได้ หีบนี้จะไม่มีฝาหรือมีฝาก็ได้ แต่ต้องมีหูทำด้วยเชือกหรือหนังเพื่อสะดวกสำหรับยกและขน

3) ในท่อบรรจุไฮโดรเจนหรือออกซิเจนเล็กๆ มีขนาดยาวไม่เกิน 30½ เซนติเมตร และโตะไม่เกินกว่า 7½ เซนติเมตร จะบรรจุในตะกร้าหรือหีบละ 2 ท่อก็ได้แต่ตะกร้าหรือหีบนั้นจะต้องแบ่งเป็น 2 ช่อง

ค) อากาศอัดก๊าซถ่านหินไฮโดรเจนหรือออกซิเจนที่อัดบรรจุในท่อเหล็กนั้น ห้ามมิให้อัดเข้าไว้แน่นกว่า 126 กิโลกรัม ต่อ 1 เหลี่ยมลูกบาศก์เซนติเมตร

ง) เฉพาะก๊าซที่กรมวิทยาศาสตร์ทหารบก อัดในท่อเหล็ก จำหน่ายนั้นยอมผ่อนผันให้มีความอัดเป็นพิเศษได้ดังต่อไปนี้.-

1) อากาศออกซิเจน,ไฮโดรเจน และอากาศธรรมดาซึ่งบรรจุในท่อเหล็กทำขึ้นเป็นพิเศษมีขนาดปริมาตรภายใน 40 ลิตร 2 ลิตร และ 1 ลิตร ยอมให้มีความหนาแน่นไม่เกินกว่า 150 กิโลกรัม ต่อเนื้อที่ 1 เหลี่ยมลูกบาศก์เซนติเมตร

2) ก๊าซอัดแอกซิทีลีนซึ่งบรรจุในท่อเหล็กขนาด 27 ลิตร บรรจุในอัตราน้ำหนักก๊าซ 2 ถึง 4 กิโลกรัม ยอมให้อัดมีความหนาแน่นไม่เกินกว่า 30 กิโลกรัม ต่อเนื้อที่ 1 เหลี่ยมลูกบาศก์เซนติเมตร

3) ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ซึ่งบรรจุก๊าซหนักไม่เกิน 10 กิโลกรัม ยอมให้อัดมีความหนาแน่นไม่เกิน 150 กิโลกรัม ต่อเนื้อที่ 1 เหลี่ยมลูกบาศก์เซนติเมตร

จ) ท่อต่างๆ คิดเฉลี่ยต้องไม่มีสิ่งต่างๆ เกินจำนวนที่จะกล่าวต่อไปนี้
ทุกๆ ปอนด์ของจำนวนน้ำหนักที่ท่อนั้นจะบรรจุได้

กิโกรัม	แอนไฮดริสแอมโมเนีย	0.226
กิโกรัม	ไนทริสออกไซด์	0.340
กิโกรัม	กำมะถันไดออกไซด์หรือกำสกรดกำมะถัน	0.567

ฉ) การขนและการบรรจุทุกท่อเหล็กที่บรรจุของเช่นนี้ ต้องทำโดยความระมัดระวังอย่างที่สุด และระวางอย่าให้ท่อ เหล่านี้ต้องแสงอาทิตย์หรือความร้อนอย่างหนึ่งอย่างใดเป็นอัน ขาด

ซ) ของอันตรายที่กำหนดไว้ในข้อ ฉ. นั้น จะรับ บรรจุทุกส่งไปได้ แต่เฉพาะเมื่อผู้ส่งได้เซ็นในสัญญารับรองตาม แบบที่ ปรากฏต่อไปนี้แล้วเท่านั้น

การปฏิบัติในการบรรจุทุกส่งนั้น ให้ถือว่ากำสปีโตรเลียม (บุทาก๊าซ) เป็นวัตถุอันตรายชั้น ฉ.แต่อนุญาตให้บรรจุในท่อ เหล็กขนาดยาวไม่เกินกว่า 57.66 เซนติเมตร และ เส้นผ่าศูนย์กลางไม่โตเกินกว่า 32.69 เซนติเมตร ได้โดยต้อง ปฏิบัติในการบรรจุและบรรจุทุกส่งให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ 136 ทุกประการ

เฉพาะการส่งในประเภทห่อวัตถุ อนุญาตให้บรรจุทุกไป ในรถภาระติดท้ายขบวนรถโดยสารได้ แต่รถคันหนึ่งจะบรรจุ ท่อก๊าซอัดรวมทั้งหมดได้ไม่เกินหลังละ 2 ท่อ

(ข้อ 136 แก้ไขตามใบแทรกที่ 75 ในสมุดอัตราสินค้าเล่ม

1)

ตัวอย่างในสัญญารับรองของทั่วไป

วันที่.....ข้าพเจ้าขอรับรองว่า
ท่อเหล็กบรรจุ.....ที่
ข้าพเจ้าได้นำมาเพื่อขอให้การรถไฟฯ บรรจุทุกส่งไปตามใบส่งที่
.....ส่งสถานี..... นั้น
ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติตามการบรรจุถูกต้องตามระเบียบที่การรถไฟฯ ได้
กำหนดไว้ในข้อบังคับแล้วทุกประการ ข้าพเจ้าขอรับรองต่อไป
ว่าท่อเหล็กบรรจุ..... ที่ข้าพเจ้า
ได้นำมาขอบรรจุส่งนี้เป็นท่อเหล็กที่ได้ทำถูกต้องตามกฎ
ข้อบังคับซึ่งได้กำหนดไว้แล้วโดยตลอดกล่าวคือเป็นท่อเหล็กที่
ทำด้วยเหล็กดีหรือเหนียวหรือกล้าเหนียวอย่างดีที่สุด
(ข้อความที่ไม่ต้องการขีดออก) มีส่วนคาร์บอนปนอยู่ไม่เกิน

เหล็กนี้ได้เชื่อมประสานอย่างแน่นหนาเรียบร้อยทั้งเป็นท่อที่ได้
ทดลองทราบโดยแน่ชัดแล้วว่าเป็นท่อที่ใช้การได้อย่างแน่นอน
และข้าพเจ้าขอรับรองว่าอากาศ, ก๊าซ, ถ่านหิน, ไฮโดรเจน
นี้ได้อัดบรรจุไว้แน่นไม่เกินกว่า 126 กิโลกรัม ต่อ 1 เหลี่ยม
ลูกบาศก์เซนติเมตร หรือ 1,800 ปอนด์ ต่อ 1 เหลี่ยมลูกบาศก์นิ้ว
(ลงนาม) ผู้ส่ง

หมายเหตุ.-

ข้อยกเว้นเฉพาะก๊าซกรดคาร์บอนิก อากาศอัดออกซิเจน
และไฮโดรเจนอัดนี้จะบรรจุใส่รถติดท้ายขบวนรถโดยสารก็ได้
แต่รถคันหนึ่งจะบรรจุได้อย่างมาก 2 ท่อ เท่านั้น

137) ของต่างๆ ดังที่ได้กำหนดต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นสิ่งอุจาด **ของที่นับเป็นสิ่งอุจาด**
พึงรังเกียจ คือ.- **พึงรังเกียจ**

หนังสือสัตว์สด, หนังสือสัตว์เคี้ยวและของอื่นๆ ที่เน่าเสียได้โดยง่าย
ศพ และซากศพ, กระดูก, ขยะมูลฝอย, ปุ๋ย, ผ้าขี้ริ้ว

138) เพื่อป้องกันมิให้เชื้อโรคที่อาจจะมีอยู่ได้ในขยะมูล **ระเบียบการเก็บและ**

บรรจุ

ฝอย, ผ้าขี้ริ้ว, กระดูก และสิ่งอุจาดอันเป็นที่รังเกียจอย่างอื่นที่ **ส่งของอุจาดพึงรังเกียจ**
บรรจุทุกสิ่งมิให้ระบาทออกไปได้ ให้พึงปฏิบัติตามระเบียบซึ่งได้
กำหนดต่อไปนี้โดยเคร่งครัด

ก. สิ่งอุจาดพึงรังเกียจอย่างอื่นที่บรรจุทุกสิ่งไปจะนำมาของสะสม
คอยในตู้ของรถไฟไม่ได้เป็นอันขาด เมื่อจะบรรจุทุกสิ่งไปเท่าใดก็ต้อง
จัดนำมาให้พร้อมเสร็จในคราวเดียวและรีบนำมาขึ้นบรรจุทุกสิ่งไปทันที

ข. ถ้าสามารถจะทำได้ การบรรจุทุกสิ่งส่งสิ่งอุจาดพึงรังเกียจให้บรรจุ
ต่างหาก อย่าให้ไปอยู่ใกล้หรือปนกับสินค้าอื่นๆ นอกจากสินค้านั้นจะเป็นแร่
และถ้าเป็นการจำเป็นที่จะเก็บของนั้นไว้ เมื่อได้บรรจุทุกสิ่งไปถึงที่แล้วก็ให้
เก็บไว้ให้ห่างไกลและต้องเป็นที่ที่ไม่เปิดเผยห้ามมิให้เก็บรักษาไว้ในที่ๆ
เก็บสินค้าเป็นอันขาด

ค. จะต้องจัดการให้เป็นตามข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุทุกภาชนะ
และการที่ต้องจ่ายเงินสดเป็นค่าระวางล่วงหน้าและค่าอื่นๆ โดยกวาดขันทั้งสิ้น
กับทั้งค่าช่วยการและค่าท่าเรือก็ต้องจัดการให้เป็นไปตามข้อบังคับที่ได้กำหนด
ไว้แล้วนั้นจงทุกประการ

ง. ค่าระวางสำหรับบรรทุกสิ่งของจากฝั่งรังเกียจจะต้องชำระล่วงหน้า
ที่สถานีส่งทุกราย และถ้ามิได้จัดการบรรจุภาชนะตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ
หรือทำให้เกิดความสกปรกเปรอะเปื้อนแล้วจะต้องชำระค่าบรรทุกของฝั่งรัง
เกียจฝ่าฝืนข้อบังคับเป็นรายละ 500.- บาท อีกส่วนหนึ่งด้วย
(ข้อ 138 อนุ ฎ.แก้ไขตามใบแทรกที่ 44 ในสมุดอัตราสินค้าเล่ม 1)

- 78 -

การบรรทุกส่งศพ

139) การบรรทุกส่งศพรวมทั้งกระดูกมนุษย์จะต้องขอ
อนุญาต จากผู้อำนวยการฝ่ายการเดินรถหรือหัวหน้ากองจัด
การเดินรถเขตก่อนและจะต้องชำระค่าระวางล่วงหน้าเสมอ ถ้า
มีการเสียเวลาเพราะเหตุที่พนักงานของรัฐบาลทำการตรวจ
ในชั้นสูตรหรือด้วยเหตุอื่นๆ แล้วผู้ส่งหรือผู้รับจะต้องเสียค่า
ป่วยการรถเสียเวลาตามอัตราด้วย พนักงานรถไฟ ไม่ถือว่าเป็น
เป็น
หน้าที่จะต้องตรวจตราในชั้นสูตรศพเลย

140) สำรองไว้

141) สำรองไว้